

NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24	Utgitt 30 juni.	1938
--------	-----------------	------

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

17 juni.

I de av Landbruksdepartementet under 16 september 1916 approberte bruksregler for Hirkjølen statsalmenning i Ringebu skal § 8 herefter lyde:

Det virke de bruksberettigede får utvist eller kan ta uten utvisning til gårdsbehov eller seterbehov, må kun utnytted for tilfredsstillelse av nevnte behov.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

18 juni.

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 1 bestemmer departementet at det nuværende byggebelte omkring Moss i Jeløy herred, Østfold fylke, på østsiden av Mossesundet utvides med et område som får følgende grenser:

Mot syd: det nuværende byggebeltes grense på Mosse-skogen. Mot vest: Mossesundet. Mot nord: fylkesgrensen mot Akershus. Mot øst: en linje som trekkes i 500 meters avstand fra nuværende riksvei.

Det således utvidede byggebelte gis herefter betegnelsen Jeløy bygningsdistrikt.

Skriv frå Justisdepartementet.

20 juni.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 16 januar 1925 har departementet i samhøve med lov frå 19 april 1899 til vern av barn mot bruk av tobakk stadfest vedtaket åt Hol heradstyre, Buskerud fylke, i møte 27 mai 1938 um vedtekt um sal av tobakk til barn.

Vedtekta lyder so:

§ 1. Ingen må selja noko slag tobakk til barn under 15 år, korkje til bruk for barnet sjølv eller til bruk av andre.

Barn under 15 år kan likevel få kjøpt tobakk når dei har med skriftleg løyve frå foreldre eller forsytarar, og seljaren ikkje har grunn til å tru at noko barn under 15 år skal bruke tobakken.

§ 2. Det er likeins forbode:

- a) å kjøpe noko slag tobakk til bruk for barn under 15 år eller etter oppmoding frå barn.

- 20 juni. b) å la barn under 15 år få tobakk som gåve eller lån, eller i bytte eller mot vederlag i arbeid eller personlege tenester.

Barn under 15 år som nyt tobakk på offentlig område kan politiet ta tobakken frå, likeins tobakkspipe eller annan røykerekidskap som barnet brukar.

- 20 juni. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Lakse- v å g bygningskommunestyre, Hordaland fylke, i møte 9 juni 1938 vedtatte endring i punkt 1 i vedtekt for bygningskommunen til bygningslovens § 57, således at dette punkt herefter skal lyde:

Hver gang noen grunn eller del derav avhendes eller bortfestes for lengere tid enn 5 år, skal forsåvidt grunnen eller parsellen ikke tidligere er målt og kartlagt og dens areal ikke overstiger 1 hektar (10 mål) den avhendede tomt på rekvirentens bekostning opmåles og derover utstedes kart og målebrev. Intet hjemmelsbrev på sådan tomt eller grunn må tinglyses med mindre målebrev eller gjenpart av samme medfølger. Hjemmelsbrev på solgt eiendom kan dog tinglyses dersom der forevises attest fra vedkommende opmålingsmyndighet om at målebrev er rekvirert, samt kvittering for at gebyr for opmåling er betalt. Enhver grunneier har rett til å få sin grunn opmålt på de i 4 nevnte betingelser.

- 22 juni. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

I medhold av §§ 90 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre de av Skien bystyre i møte 30 mai 1938 vedtatte vedtekter for handel fra portrum m. v.

Vedtektene lyder så:

Omførselshandel fra

- 1) gater, brygger og andre offentlige steder — salgshaller og torv undtatt — og
- 2) fra fartøi samt fra tomter og annen privat grunn og innganger til sådanne samt fra portrum og innganger til bygninger — når disse steder står i umiddelbar eller fri forbindelse med almindelig beferdet strøk — kan drives alle dager fra kl. 18 til kl. 24.

Herfra gjelder følgende undtagelser:

Natt til 2 og natt til 18 mai samt natt til 24 juni kan salg drives til kl. 1.

Skjærtorsdag, langfredag, påskeaften, 1 påskedag, pinse- 22 juni.
aften, 1 pinsedag, julaften og 1 juledag kan salg ikke finne
sted.

Barn under 16 år må ikke drive det her omhandlede
salg eller bistå ved sådant senere enn kl. 20.

Kunngjøring av grunnlovsbestemmelse om 24 juni.
forandring av grunnlovens § 88.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har i overensstemmelse med grunnlovens § 112
den 13 juni 1938 vedtatt følgende grunnlovsbestemmelse:

Grunnlovens § 88 skal lyde:

Høiesteret dømmer i sidste Instans. Dog kunne Ind-
skrænkninger i Adgangen til at erholde Høiesterets Afgjø-
relse bestemmes ved Lov.

Høiesteret skal bestaa af en Formand og mindst fire
andre Medlemmer.

Denne grunnlovsbestemmelse kunngjøres herved som
gjeldende bestemmelse i Kongeriket Norges grunnlov.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om utførelsen 24 juni.
av de offentlige lægeforretninger av 26 Nr. 1.
juli 1912.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni
1938 sålydende:

I.

I lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger
av 26 juli 1912 (jfr. lover av 16 juli 1920, 29 april 1927,
27 mai 1932 og 15 juni 1934) gjøres følgende forandringer
og tillegg:

§ 5 gis følgende tillegg som femte (siste) ledd:

Distriktslæger har rett til godtgjørelse for tilsyn med
utsatte sinnssyke fra andre lægedistrikter, når tilsynet med-
fører et uforholdsmessig stort arbeide. Departementet av-
gjør både om distriktslægen skal ha godtgjørelse, og dennes
størrelse. Godtgjørelsen utredes av statskassen.

24 juni. Ny § 17.

Nr. 1. I lægedistrikter med større folkemengde og forholdsvis mange offentlige lægeforretninger har distriktslæge, stads-læge og stadsfysikus, som ikke har kommunal eller annen offentlig lægebolig eller kontor til rådighet, rett til kontorbidrag av kommuner som hører til lægedistriktet.

I mangel av mindelig overenskomst avgjør departementet både om lægen har rett til kontorbidrag, og dettes størrelse.

Den nuværende § 17 blir § 18.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1938.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. **Lov om avståelse av grunn til søppel-**
Nr. 2. **oplagsplass m. v.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni 1938 sålydende:

§ 1. Kongen kan gi en kommune tillatelse til mot erstatning å kreve avstått ubebygget grunn som trenges for å legge op eller skaffe bort søppel eller avfallsstoff. Når det i særlige tilfelle finnes påkrevd, kan sådan tillatelse også gis for bebygget grunn.

I samme øiemed kan Kongen også gi en kommune tillatelse til å kreve avløst bruksrett eller servitutt over grunn som kommunen selv eier.

§ 2. Før tillatelse blir gitt efter § 1, skal jordstyret, helserådet og kommunestyret i den kommune hvor grunnen ligger, ha hatt høve til å uttale sig om saken.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om endringer i lov om ulykkestrygd 24 juni.
for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931 Nr. 3.
nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 13 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931 nr. 6, skal lyde så:

§ 4, punkt 2.

2. Trygden gjelder ikke for arbeidere i statens tjeneste, når vedkommende og deres familie i tilfelle av ulykke uten utgift er sikret en erstatning som Kongen finner svarer til den som er fastsatt i denne lov. For statsbedrifter, hvis arbeidere i medhold herav ikke går inn under trygden efter denne lov, gjelder dog bestemmelsene i § 32 på tilsvarende måte.

§ 11, punktene 2 og 3.

2. I stedet for de ydelser som er nevnt i punkt 1 har Rikstrygdeverket rett til å gi den skadede kur og pleie i sykehus og familien understøttelse efter reglene i § 13, punkt 2 (familiepenger).

Bor den skadede sammen med ektefelle, barn eller andre slektninger, kan han ikke legges inn i sykehus uten at han samtykker i det. Dette gjelder dog ikke dersom skaden efter sin art stiller krav til behandling eller pleie som efter lægens skjønn ikke kan fyldestgjøres i hjemmet.

Har den skadede invaliderente efter denne lov eller efter noen av lovene om ulykkestrygd for sjømenn eller for fiskere, kan renten inndras for den tid han ligger i sykehus.

3. Dersom den skadede ikke er trygdet efter lov om sykestrygd for de første 10 dager efter ulykken, skal Rikstrygdeverket i dette tidsrum utrede de ydelser som loven om sykestrygd fastsetter (jfr. loven om sykestrygd § 20).

Er den skadede trygdet efter samme lov som biperson eller efter lovens kap. XVII, betaler Rikstrygdeverket i nevnte tidsrum sykepenger eller familiepenger efter bestemmelsene i lov om sykestrygd, men beregnet efter reglene i denne paragraf punktene 1 og 2, jfr. § 13.

§ 17, punkt 3.

3. Premien kan på samme måte som for skatter og andre offentlige avgifter bestemt drives inn ved utpanntning av trygdekassen (tilsynsmannen) eller av de tjeneste-

24 juni. menn som i almindelighet holder utpantning. Utpantningsretten vedvarer til kravet faller bort ved foreldelse.

Nr. 3.

§ 18, punkt 1.

1. Arbeidsgiverne plikter innen 2 måneder efter utløpet av kalenderåret — for skogsdrift driftsåret — å levere trygdekassen (tilsynsmannen) opgaver over lønningsutgiftene. Er bedriften ophørt innen årets utgang, skal opgavene leveres innen en måned efter at dette er skjedd.

Dersom en innmeldt bedrift i noe år ikke har drevet virksomhet som går inn under § 1, skal innehaveren likevel hvert år gi melding om dette. Andre opgaver Rikstrygdeverket finner nødvendige, skal sendes inn innen en frist som Rikstrygdeverket fastsetter.

Opgavene skal være på formular fastsatt av Rikstrygdeverket. Arbeidsgiverne plikter å føre lønningslister eller bøker over de trygdede og deres lønn.

§ 29. Krav på erstatning som ikke er meldt tidligere, jfr. § 22, faller bort som foreldet dersom de ikke er gjort gjeldende overfor Rikstrygdeverket innen to år efter at ulykken inntraff. Rikstrygdeverket kan også efter foreldelsesfristens utløp yde erstatning hvis det senere godtgjøres at menet skyldes ulykke.

Er den skadede som det var fastsatt erstatning for efter §§ 11 og 12, senere død av skaden, må søknad om erstatning til de efterlatte gis inn til Rikstrygdeverket innen to år efter hans død.

§ 30, punkt 1.

1. De vedtak som Rikstrygdeverket har gjort efter §§ 1—3, 14, 16,1, 19,2, 20,2, 21, 23, 24,2 og 29 i denne lov, kan innen 6 uker efter at vedkommende har fått melding om avgjørelsen, ankes inn til prøvelse for en ankenemd med sete i Oslo.

§ 32.

1. Ulykker som går inn under denne lov medfører ikke plikt for arbeidsgiveren, hans fullmektig, arbeidsopsynsmann, mester eller lignende til personlig å svare noen erstatning, med mindre det godtgjøres ved straffedom at vedkommende har voldt skaden forsettlig eller grovt uaktsomt.

Retten til erstatning som her nevnt kan gjøres gjeldende også uten at saken avgjøres ved straffedom, når årsaken til at straffansvar ikke er blitt gjort gjeldende er den skyldiges død eller fravær eller en annen grunn som ligger hos ham.

2. Arbeidsgiveren svarer ikke for sine underordnedes ansvar i de tilfelle som er nevnt i punkt 1. 24 juni. Nr. 3.
3. For ulykker som medfører rett til erstatning etter § 30 i lov om motorvognar av 20 februar 1926 med senere endringer og tillegg, gjelder bestemmelsene under punktene 1 og 2 om begrensning av ansvaret bare den del av ansvaret som Rikstrygdeverket dekker etter denne lov og den del av det øvrige ansvar som måtte overstige garantibeløpet etter motorvognlovens § 11.
4. En utenfor industriarbeidertrygden stående tredjemanns ansvar for ulykker som går inn under denne lov, blir uberørt av lovens bestemmelser (se dog punkt 5).
5. Selv om arbeidsgiveren eller en annen er helt eller delvis ansvarlig for en ulykke som går inn under denne lov, får den skadete eller hans etterlatte i alle tilfelle av Rikstrygdeverket den erstatning som §§ 11—13 fastsetter.

Den erstatning som den skadete eller hans etterlatte kan kreve av andre, efter reglene foran i denne paragraf, fastsettes efter lovgivningens almindelige regler til en sum en gang for alle. De erstatningsberettigedes krav går over på Rikstrygdeverket og vedkommende trygdekasse så langt skaden medfører utgifter og ansvar for disse (jfr. lov om syketrygd § 73), dog ikke når det gjelder den del av erstatningen efter motorvognloven som er omhandlet under punkt 3. Er ikke det hele erstatningsbeløp å få, skal dog skadete eller dennes etterlatte først utbetales hvad de har krav på av erstatningsbeløpet før Rikstrygdeverket og trygdekassen dekkes.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forlenget gyldighet av lov nr. 13 24 juni. av 16 juli 1936 om fiske med bunnslепенot Nr. 4. (trål).

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 16 juni 1938 sålydende:

24 juni.

I.

Nr. 4.

Lov nr. 13 av 16 juli 1936 om fiske med bunnsløpenot (trål) skal bli ved å gjelde til 1 april 1939.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni.

Nr. 5.

Lov om adgang til å ansette kvinner i statens embeder.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

§ 1. Kvinner kan under de samme betingelser som menn ansettes i statens embeder.

Ved besettelse av kirkelige embeder bør dog kvinner ikke ansettes som prester hvor menighetene av prinsipielle grunner uttaler sig mot det.

§ 2. Lov om adgang til å ansette kvinner i statens embeder av 9 februar 1912 opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni.

Nr. 6.

Lov om å utvide grensene for kjøpstaden Hønefoss.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

§ 1. Fra 1 juli 1938 overgår til kjøpstaden Hønefoss de deler av Norderhov herred som ligger mellom kjøpstadens nuværende grenser og følgende nye grenselinjer:

Den nye grense går ut fra det punkt i Storelvens djupål ved Sundet hvor retningen av den nuværende bygrense treffer djupålen. Herfra følger den Storelvens djupål omkring

Schjongstangen og langs Petersøen inntil det punkt mellom 24 juni. Petersøen og Vesterntangen hvor den nuværende bygrense Nr. 6. skjærer djupålen.

§ 2. Den nye grenselinje etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensestener ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet opnevner. Åstedsforretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Norderhov herred som ifølge § 1 henlegges til kjøpstaden Hønefoss, skal fra 1 juli 1938 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden, dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1938 måtte hvile på jord som ifølge denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer som 1 juli 1938 er bosatt på de strekninger som etter § 1 henlegges til kjøpstaden Hønefoss, skal med hensyn til erhvervelse og bruk av stemmerett i medhold av bykommuneloven ansees som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden i den tid de har bodd i disse strekninger.

§ 5. De personer som 1 januar 1938 hadde bopel innen de strekninger som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Hønefoss, ansees fra 1 juli 1938 med hensyn til skatteplikt som hørende under kjøpstaden, og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dens andre innbyggere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt for budgettåret 1 juli 1938 til 30 juni 1939 skal foregå ved ligningsmyndighetene i Hønefoss og etter de regler som gjelder for Hønefoss i medhold av skattelovgivningen for byene.

Vedkommende departement fastsetter for denne ligning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av ligningen.

§ 6. De personer som den dag innlemmelsen trer i kraft har hjemstavn i Norderhov, skal ansees for å ha hjemstavn i Hønefoss forsåvidt de da har eller — i tilfelle av fravær — senest har hatt fast bopel i det strøk av Norderhov som blir bestemt å skulle overgå til Hønefoss.

§ 7. Bygninger på de strekninger, som ved denne lov innlemmes i Hønefoss nyter ikke godt av det nedslag i brandkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilståes noen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes efter reglene i lovgivningen om Norges Brandkasse.

- 24 juni. § 8. I de strekninger av Norderhov herred, som om-
 Nr. 6. handles i § 1, skal det, inntil Kongen bestemmer anderledes, være tillatt å opføre trebygninger efter de regler, som gjelder for trebebyggelse i visse strøk av byen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

- 24 juni. Lov om å utvide grensene for kjøpstaden
 Nr. 7. Bodø, og for Bodø havnedistrikt.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

§ 1. Fra 1 juli 1938 overgår til kjøpstaden Bodø de deler av Bodin herred som ligger mellom kjøpstadens nuværende grenser og følgende nye grenselinjer:

Fra Valen i rett linje over havnen til grensen mellom Leitvolden og Bodø Teglverk, langs denne grense til Røn-
 vikveien, langs dennes nordside til krysset med riksveien, derfra langs riksveiens vestsida til eiendommen Nygårds syd-
 lige grense, derfra mot vest langs denne grense og videre i
 dens rettlinjede forlengelse over Bodø kommunale jordbruks
 eiendom til dennes vestgrense, derfra mot nord langs denne
 grense til gårdsvei, mot vest langs dennes nordside til det
 nordvestlige hjørne av våningshuset på eiendommen «Nord-
 mark 2», gr.nr. 36, br.nr. 90 og derfra i rett linje til et punkt
 på kartet beliggende ved «Gråholten» hvor østgrensen av
 gårdbruker Osvald Løkkens eiendom skjæres av kote 13, der-
 fra i rett linje mot vest til bro over ytre Hernesvei, og videre
 til eiendommen Hammerens østlige hjørne og derfra langs
 denne eiendoms østgrense ut i sjøen.

De i beskrivelsen anførte navn refererer sig til kart
 over Bodø i 1 : 2 000, optatt av byens ingeniørvesen i 1933.

II.

Fra 1 juli 1938 utvides grensen for Bodø havnedistrikt
 slik at grensen følger en rett linje fra det punkt på Lille
 Hjortø hvor den nu går og til det punkt hvor den nye grense
 når sjøen i Breiviken.

§ 2. Den nye grenselinje efter § 1 skal på statskassens
 bekostning merkes med grensestener ved en åstedsforretning

som holdes av personer Justisdepartementet opnevner. Åsteds- 24 juni
forretningen stadfestes av Kongen. Nr. 7.

§ 3. De deler av Bodin herred som ifølge § 1 henlegges til kjøpstaden Bodø, skal fra 1 juli 1938 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden, dog skal dette ikke ha noen virkning på den odal som 30 juni 1938 måtte hvile på jord som ifølge denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer som 1 juli 1938 er bosatt på de strekninger som efter § 1 henlegges til kjøpstaden Bodø, skal med hensyn til erhvervelse og bruk av stemmerett i medhold av bykommuneloven ansees som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden i den tid de har bodd i disse strekninger.

§ 5. De personer som 1 januar 1938 hadde bopel innen de strekninger som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Bodø, ansees fra 1 juli 1938 med hensyn til skatteplikt som hørende under kjøpstaden, og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dens andre innbyggere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt for budgettåret 1 juli 1938 til 30 juni 1939 skal foregå ved ligningsmyndighetene i Bodø og efter de regler som gjelder for Bodø i medhold av skattelovgivningen for byene.

Vedkommende departement fastsetter for denne ligning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av ligningen.

§ 6. De personer som på den dag innlemmelsen trer i kraft har hjemstavn i Bodin skal ansees for å ha hjemstavn i Bodø forsåvidt de 1 januar 1938 har eller i tilfelle av fravær senest har hatt bopel i det strøk av Bodin som blir bestemt å skulle overgå til Bodø.

§ 7. De personer som på den tid da de i denne lov omhandlede strekninger går over til kjøpstaden Bodø, driver kjøpmannshandel på disse strekninger i medhold av gjeldende lovgivning, skal fremdeles ha rett til å fortsette den næring de har drevet med de samme rettigheter og forpliktelser som byens øvrige kjøpmenn.

De næringsdrivende som omhandles i denne paragraf må melde sig for politimesteren i Bodø innen 1 september 1938 for å kunne nyte de rettigheter som herved tillegges dem.

Vedkommende departement gir de nærmere forskrifter som finnes påkrevd efter denne paragraf.

§ 8. Bygninger på de strekninger som ved denne lov innlemmes i Bodø, nyter ikke godt av det nedslag i brandkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brand-

24 juni. kasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre by-
Nr. 7. områder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i
tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de innlem-
mede strekninger, bestemmes efter reglene i lovgivningen om
Norges Brandkasse.

§ 9. I de strekninger av Bodin herred, som omhandles
i § 1, skal det, inntil Kongen bestemmer anderledes være
tillatt å opføre trebygninger efter de regler, som gjelder for
trebebyggelse i visse strøk av byen.

§ 10. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges
til å treffe de forføininger med hensyn til omberegning av
de geistlige tjenestemenns lønninger i Bodø og Bodin preste-
gjeld, som nærværende lov måtte nødvendiggjøre.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni.
Nr. 8.

Lov om trygd mot arbeidsløshet.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni
1938 sålydende:

Kapitel 1.

Trygdens omfang.

§ 1. Pliktig til arbeidsløshetstrygd efter denne lov er
alle arbeidstagere som er pliktig til syketrygd efter lov
om syketrygd § 1 jfr. § 2 så nær som arbeidstagere:

1. I jordbruk og virksomheter drevet som ledd i gårdens
jordbruksdrift, samt fedrift.
2. I skogbruk, tømmermåling og fløting, herunder ikke
arbeid ved faste sorteringslenser hvor arbeidet helt eller
delvis foregår med maskiner.
3. I sjøfart, når inntekten er større enn den almindelige
inntektsgrense for pliktig syketrygd.
4. I fangst og fiske, herunder bearbeidelse av fangsten
utenfor riket.
5. I huslig arbeid i private hjem, på anstalter og pleie-
hjem og i herbergevirksomhet som ikke drives med
hotellbevilling efter lov av 25 juni 1935, nr. 12, kapitel I,
jfr. samme lovs § 13.
6. I hjemmearbeid.
7. Som har hovederhverv i selvstendig virke.

8. Som arbeider som representant, agent, eller selger og 24 juni.
lønnes efter arbeidsresultat. Nr. 8.

9. Som bare blir lønnet med fritt opphold, eller som efter reglene i syketrygdlovens § 12 hører til klassene 0 og 1.

Kongen kan efterat Arbeidsløshetsrådet — jfr. kapitel 6 — har uttalt sig, fritta for trygdeplikt:

- a. arbeidstagere i virksomheter som i almindelighet er i gang bare kort tid av året — og
- b. arbeidstagere som ellers ikke er trygdepliktige, men som har trygdepliktig arbeid i et forut fastsatt kortere tidsrum.

Når det er tvil om noen er undtatt fra trygdeplikt efter denne paragraf, punkt 1—9 og foregående ledd, avgjør arbeidsløshetsnevnden saken.

§ 2. Om inn- og utmelding gjelder reglene i syketrygdloven på tilsvarende måte. Sosialdepartementet kan gi særlige forskrifter.

§ 3. Stønad efter denne lov er:

1. Dagpenger.
2. Hjelp til reise og flytning.
3. Medlemmets og arbeidsgiverens del av premie til pliktig syketrygd under arbeidsløshet, jfr. syketrygdlovens § 1, f.

Istedenfor stønad kan arbeidsløshetsnevnden yde bidrag til yrkesopplæring efter § 15.

§ 4. Dagpengene er:

Syketrygdklasse 2	kr. 1,40
—»— 3	» 2,10
—»— 4	» 2,80
—»— 5	» 3,60
—»— 6	» 4,00

Dagpenger betales ikke for søndager.

Trygdet får i tillegg for hvert forsørget barn under 15 år kr. 0,30 pr. dag dog ikke mere enn kr. 1,50 pr. dag. Dagpenger og tillegg må tilsammen heller ikke overstige 80 % av den dagsfortjeneste som er lagt til grunn for klasseføringen.

§ 5. For å få dagpenger må en trygdet

1. være arbeidsfør,
2. være arbeidsløs uten egen skyld,
3. ha meldt sig som arbeidssøker,
4. ha vært arbeidsløs og meldt som arbeidssøker i minst 6 av de siste 9 dager, søndager undtatt.

Ved første gangs stønad må en trygdet ha vært i trygdepliktig arbeid i minst 45 uker (premieuker) i løpet av de siste 4 år.

24 juni. § 6. Trygden yder dagpenger i inntil 15 uker i løpet
 Nr. 8. av 12 måneder. Dog skal antallet av stønadsuker ikke være
 mere enn

- a) en tredjedel av antallet av premieuker i det siste år før kravet blev fremsatt, tillagt
- b) en tredjedel av antallet av premieuker i forutgående 3 år, med fradrag av de stønadsuker han har hatt i de siste 4 år.

Den som har hatt dagpenger i 15 uker i løpet av 12 måneder, kan ikke igjen få dagpenger før han har vært i trygdepliktig arbeid i minst 15 uker i de siste 2 år før nytt krav om stønad blir fremsatt.

En arbeidsløs trygdet har ikke rett til dagpenger for de første 6 arbeidsløse dager utenom søndager fra han meldte sig som arbeidssøker.

Får en trygdet som er arbeidsløs, midlertidig arbeide i inntil 12 dager, og blir han så igjen arbeidsløs, skal de arbeidsløse dager før og etter det midlertidige arbeide, regnes for å høre til samme arbeidsløse tidsrum. Men stønad og arbeidsinntekt tilsammen må for uken ikke komme over den høieste stønad han vilde opnådd for full arbeidsløshet med tillegg av en halvpart.

§ 7. Kongen kan efterat Arbeidsløshetsrådet har uttalt sig, innskrenke stønaden eller forhøie premiene efter denne lov for grupper av trygdede med særlig stor vågnad for arbeidsløshet.

§ 8. For å få hjelp til reise og flytning må en arbeidsløs trygdet være sikret arbeide på det nye sted og fylle vilkårene i § 5 punkt 1—3 og siste ledd. Hjelpen kan ikke være høiere enn dagpenger i 4 uker, mulig forsørgingstillegg regnet med, og heller ikke overstige den trygdedes samlede rettigheter efter § 6 a og b. Begrensning efter § 6, 1ste setning gjelder ikke.

§ 9. Får en trygdet kortere arbeidstid og mindre arbeidsinntekt på grunn av driftsinnskrenkning eller har en arbeidsløs noen tilfeldig arbeidsinntekt, kan nevnden gi ham dagpenger og i tilfelle forsørgingstillegg. § 6 siste ledd siste punktum gjelder på tilsvarende måte.

For å få slik stønad må den arbeidsløse ellers fylle vilkårene i § 5 punkt 1—3 og siste ledd. Dessuten må den kortere arbeidstid, regnet fra meldingen, ha vart så lenge at den tapte arbeidstid til sammen svarer til 6 dagers ventetid.

§ 10. Trygdet har ikke rett til arbeidsløshetsstønad når han:

1. a) Direkte tar del i streik eller er omfattet av lockout eller annen arbeidstvist.

- b) På grunn av arbeidstvist som foran nevnt, uten å 24 juni. ta del i den er blitt arbeidsløs ved bedrift eller arbeidsplass som tvisten gjelder og det må antas at hans lønns- eller arbeidsvilkår vil bli påvirket av utfallet av tvisten. Nr. 8.
2. Er blitt arbeidsløs på grunn av dårlig forhold eller uten rimelig grunn har sagt op sin plass eller sluttet sitt arbeide. Når det er gått minst 4 uker siden han er blitt arbeidsløs, kan nevnden gi ham stønad.
 3. Uten rimelig grunn nekter å være med i kurser for arbeidsløse satt igang av eller støttet av kommunal eller offentlig myndighet.
 4. Nekter å ta arbeid som blir budt ham, når arbeidet efter nevndens skjønn høver for ham og
 - a) er lønnet efter tariff eller sedvane på stedet, eller
 - b) lønnen er fastsatt av offentlig eller kommunal myndighet og minst er 25 % høiere enn den stønad den trygdede har rett til efter denne lov.
 Retten til stønad faller ikke bort om han nekter å ta arbeid som er blitt ledig på grunn av arbeidstvist, godkjent av hovedsammenslutninger for de arbeidere tvisten gjelder og ikke kjent ulovlig ved dom.
 5. Tjener verneplikt.
 6. Har ophold i offentlig eller kommunal anstalt.
 7. Opholder sig utenfor riket.
 8. Er utlending som arbeider i norsk grensedistrikt, men ikke er bosatt i riket. Kongen kan i slike tilfelle treffe gjensidighetsavtale med annet land om utbetaling av stønad.
 9. Har alderspensjon.
 10. Har lønn eller efterlønn.

Kapitel 2.

Melding om arbeidsløshet.

§ 11. Virksomhet som sysselsetter minst 30 trygdepliktige, skal melde av til arbeidsløshetsnevnden i trygdekommunen når den vil si op mere enn fjerdedelen av arbeidstagerne. Virksomhet som sysselsetter mere enn 200 trygdepliktige skal gi melding når minst 50 arbeidstagere vil bli sagt op.

Melding som arbeidssøker skal skje til offentlig arbeidskontor eller annet ombud for offentlig arbeidsformidling i arbeidssøkerens opholdskommune. Er det ikke noe slikt ombud på opholdsstedet, skjer melding til arbeidsløshetsnevnden.

Arbeidssøkeren skal møte frem personlig og minst to ganger om uken, så lenge han er arbeidsløs. Statens Arbeids-

24 juni. løshetsråd kan for den enkelte kommune godkjenne andre Nr. 8. regler.

Når arbeidssøkeren igjen får lønnet arbeide eller det skjer endringer i grunnlaget for stønad, skal han straks gi melding om det som nevnt i annet ledd.

Arbeidsløshetsrådet kan fastsette at meldinger etter denne paragraf, annet og følgende ledd, i steden skal skje til nærmeste arbeidskontor, om det enn ligger utenfor søkerens oppholdskommune.

Arbeidsløshetsrådet gir nærmere forskrifter om meldingene.

Kapitel 3.

Krav om stønad, avgjerd av søknad m. v.

§ 12. Krav om stønad skal sendes til ombud som nevnt i § 11, annet ledd. Er det arbeidskontoret eller annet ombud for offentlig arbeidsformidling som har tatt imot kravet, skal det sende saken til arbeidsløshetsnevnden i kommunen og legge ved de opplysninger som har noe å si for retten til stønad.

Er oppholdskommunen også trygdekommune, avgjør nevnden saken. Er trygdekommunen en annen enn oppholdskommunen, sender nevnden saken til arbeidsløshetsnevnden i den kommune der kravsmannen sist var trygdet (trygdekommunen).

Når ombud som nevnt i § 11, annet ledd, har mottatt kravet, skal melding straks sendes til kravsmannens siste arbeidsgiver. Sier han ikke fra innen fem dager, skal nevnden gå ut fra at han ikke har noe imot at stønad blir gitt. Melding kan falle bort hvis det foreligger tilstrekkelige opplysninger gjennom utmeldingen til trygdekassen.

§ 13. Trygdekommunen utbetaler tilkjent stønad i etter-skudd hver uke gjennom trygdekassen på stedet på slik måte og under slik kontroll som Socialdepartementet fastsetter. Når en trygdet som har krav på stønad oppholder sig i en annen kommune enn trygdekommunen, kan han med samtykke av nevnden i trygdekommunen heve sin stønad i oppholdskommunen. Oppholdskommunens arbeidsløshetsnevnd skal i så fall være pliktig til å føre kontroll for trygdekommunen.

Departementet kan for den enkelte kommune fastsette annen ordning for utbetaling av stønad.

§ 14. Arbeidsløshetsnevnden kan vedta at stønad helt eller delvis skal utbetales til den eller dem som en trygdet forsørger, istedenfor til ham selv. Betalingen kan i tilfelle skje i den forsørgedes oppholdskommune.

§ 15. Arbeidsløshetsnevnden kan istedenfor stønad gi 24 juni. bidrag til yrkesopplæring, når det er lite rimelig at den trygdede kan få nytt arbeid i sitt yrke, og det er sannsynlig at yrkesopplæring kan føre til varig arbeid for den trygdede. Bidraget kan for det enkelte år settes høiere enn stønaden for året, men må ikke overstige den trygdedes samlede rettigheter etter § 6 a og b, og må heller ikke utgjøre mere enn stønad for 3 uker. Nr. 8.

§ 16. Gir trygdet uriktig opplysning om forhold som har noe å si for hans rett til stønad eller lar han være å gi opplysning om slike forhold, og skaffer han sig på den vis stønad som han ellers ikke vilde fått, kan arbeidsløshetsnevnden ta fra ham retten til stønad, delvis eller helt.

Kapitel 4.

Premier, kommune- og statstilskudd.

§ 17. En trygdet og hans arbeidsgiver skal svare ukepremie etter følgende tabell:

Syketrygdklasse 2		kr. 0,36
—»—	3	» 0,52
—»—	4	» 0,70
—»—	5	» 0,90
—»—	6	» 1,00

Av premien faller en halvdel på hver av partene.

Premien skal alltid regnes for en hel kalenderuke uansett dagen i uken da trygdeplikten begynte eller sluttet. Når en trygdet er fritatt for å betale syketrygdpremie etter lov om syketrygd, bortfaller også premien til arbeidsløshetsstrygd.

§ 18. Trygdekassen skal kreve inn premiene etter § 17 og holde dem skilt fra kassens midler.

Arbeidsgiveren skal betale inn hele premien for samme tid som og samtidig med syketrygdpremien. Blir premien ikke betalt ved forfall, kan det regnes rente med 6 av hundre årlig til betaling skjer.

Arbeidsgiveren har rett til å holde av i lønnen den delen av premien som faller på den trygdepliktige etter samme regler som for syketrygdpremien.

Når en trygdet arbeider hos flere arbeidsgivere, svarer den arbeidsgiver som betaler hans syketrygd for hele arbeidsløshetspremien uten rett til å søke sin del igjen hos noen av de andre arbeidsgivere.

Stryking av premie må godkjennes av arbeidsløshetsnevnden.

Reglene om innkreving av og utpantning for syketrygdpremie, gjelder for øvrig på tilsvarende måte.

24 juni. § 19. Lar arbeidsgiveren være å gi melding efter § 2 Nr. 8. eller betale skyldig premie, er den trygdepliktige likevel å regne som trygdet med rett til stønad som om melding var gitt og premie betalt.

§ 20. Premiene går til et stedlig arbeidsløshetsfond, som utreder alle utgifter efter denne lov, når ikke annet er fastsatt. Midler som ikke går med til å dekke løpende utgifter, skal settes fast efter regler gitt av Kongen.

Innen 3 måneder efter utløpet av hvert halvår skal trygdekommunen betale et tilskudd til fondet lik en fjerdedel av de premier som er utlignet i halvåret. Dog skal kommunen være fritatt for tilskudd regnet av premiene de første 3 år efter at denne lov er trådt i kraft. Tilskuddet for disse år betales av staten, men det kan fordeles på flere år — dog ikke ut over 6 år — efter vedtak av Stortinget for det enkelte budgettår.

10 pct. av fondets inntekt skal gå til et riksreservefond som styres og settes fast efter regler gitt av Kongen.

Er et stedlig arbeidsløshetsfond større enn 5 ganger fondets gjennomsnittsutgifter for de siste 7 år, kan Kongen bestemme at det overskytende delvis eller helt skal overføres til riksreservefondet.

§ 21. Stiger det stedlige arbeidsløshetsfonds utgifter i et budgettår over inntekten (premier + kommunetilskudd) i året forut, skal staten delta i dekning av merutgiften efter sådan skala:

Statens del av merutgiften.			Merutgift i pct. av inntekt.
$\frac{1}{10}$	av beløp inntil		20 pct.
$\frac{2}{10}$	» » mellom		20—40 »
$\frac{3}{10}$	» » »		40—60 »
$\frac{4}{10}$	» » »		60—80 »
$\frac{5}{10}$	» » »		80—100 »
$\frac{6}{10}$	» » »		100—120 »
$\frac{7}{10}$	» » »		120—140 »
$\frac{8}{10}$	» » »		140—160 »
$\frac{9}{10}$	» » »		160—180 »
$\frac{10}{10}$	» » over		180 »

Har det stedlige arbeidsløshetsfond ikke andre midler enn løpende premieinntekt og kommunetilskudd, og dette ikke er tilstrekkelig til fondets del av utgiftene, skal reservefondet for riket skyte til det manglende. Er reservefondet opbrukt, skal staten dekke hele restutgiften.

Søknad om bidrag av staten skal sendes til Socialdepartementet innen 6 uker efter utløpet av budgettåret (1 juli—30 juni). 24 juni. Nr. 8.

Kapitel 5.

Anke.

§ 22. Finner noen som er eller krever å bli trygdet, at en arbeidsløshetsnevnds vedtak i hans sak er imot loven, kan han anke over det til Arbeidsløshetsrådet. Rett til anke har også:

1. Nevndsmedlemmer som er uenige i vedtaket.
2. En arbeidsgiver når det gjelder spørsmål om noen skal være undtatt fra trygden.

Anken stanser ikke utbetaling av stønad.

Ankefristen er to uker regnet fra den dag, den som har rett til å anke, blev kjent med vedtaket.

Saker som ikke er av ublandet skjønnsmessig art, kan bringes inn for domstolene efterat ankeinstansen har truffet sitt vedtak. Gebyr efter bestemmelsene i lov om betaling for offentlige forretninger av 4 februar 1938 kap. I betales ikke for behandlingen av saker som reises av noen som er trygdet eller krever å bli trygdet.

Kapitel 6.

Arbeidsløshetsrådet. Arbeidsløshetsnevnder.

§ 23. Arbeidsløshetstrygden skal ligge under Socialdepartementet. Styre for trygden er «Statens arbeidsløshetsråd» på 5 medlemmer med personlige varamenn, valgt av Kongen for 3 år om gangen. Av medlemmene og av varamennene skal en være målsmann for arbeidsgiverne og en for arbeidstagerne. Hovedsammenslutninger av arbeidsgivere og arbeidstagere bør få leilighet til å foreslå sine målsmenn i rådet. I rådet bør sitte både menn og kvinner.

Rådsformannen og hans varamann må ikke direkte ha å gjøre med noen arbeidsdrift som arbeidsgiver eller arbeidstager eller være tillits- eller tjenestemann i en sammenslutning av arbeidsgivere eller arbeidstagere. Direktøren for arbeidsløshetstrygden og arbeidsformidlingen skal være rådgiver for rådet, lede rådskontoret og delta i rådsmøtene, dog uten stemme.

Arbeidsløshetsrådet skal holde møte når formannen kaller det sammen og ellers når direktøren, minst to av rådets medlemmer eller departementet krever det. Gyldig vedtak kan fattes, når formannen og målsmenn for arbeidsgiverne og arbeidstagerne er til stede.

Med samtykke av departementet kan rådet kalle til sine møter målsmenn fra de forskjellige landsdeler og arbeidsgrener for å drøfte spørsmål som gjelder dets virksomhet.

24 juni. Rådets medlemmer og de som rådet kaller til sine møter
Nr. 8. etter forrige ledd, skal ha det vederlag som Kongen fastset-
ter. På reise i rådets medfør har de krav på skyss- og kost-
penger etter gjeldende lov.

Staten bærer utgiftene ved rådets virksomhet.

§ 24. Arbeidsløshetsrådet skal holde sig kjent med arbeidsmarkedet, virke for jevne arbeidsforhold, søke rede på årsaken til og omfanget av mulig arbeidsløshet og overveie og få satt i verk åtgjerder for å hindre eller bøte på arbeidsløshet.

I tider med mangel på arbeidskraft, skal rådet søke å få utsatt slike offentlige arbeider som uten skade kan vente, og å få avsatt tilstrekkelig midler til dem.

Minst en gang om året skal direktøren legge frem for rådet en oversikt over arbeidsmarkedet rundt om i landet og de offentlige arbeider som kan bli satt igang hvis det blir arbeidsløshet, og over den virkning det kan ha på arbeidsmarkedet.

Socialdepartementet gir nærmere regler for rådets virksomhet.

§ 25. I hver kommune der det er trygdede etter denne lov, skal det være en arbeidsløshetsnevnd med en formann og minst 2 andre medlemmer med personlige varamenn valgt av kommunestyret for 3 år om gangen. Av medlemmene og varamennene skal like mange være målsmenn for arbeidsgiverne og arbeidstagerne. Sammenslutninger av arbeidsgivere og arbeidstagere i kommunen bør få leilighet til å foreslå sine målsmenn i nevnden. Som medlemmer av nevnden bør såvidt mulig velges medlemmer av trygdekassens styre.

Formannen og varaformannen i nevnden må ikke direkte ha å gjøre med noen arbeidsdrift som arbeidsgiver eller arbeidstager eller være tillits- eller tjenestemann i en sammenslutning av arbeidsgivere eller arbeidstagere. Har nevnden mere enn 3 medlemmer bør varaformannen være medlem av nevnden.

I store kommuner bør det være så mange medlemmer i nevnden at det kan bli særlige utvalg for forskjellige arbeidsgrener eller distrikter. I så fall kan det blandt nevndens medlemmer velges flere varaformenn, som etter vedtak av nevnden skal være formenn i særutvalgene.

Valgbar er den som har stemmerett etter lov om stortingsvalg og er bosatt i kommunen. En valgbar er pliktig til å motta valg for tre år om gangen, men kan nekte å ta imot valg i like lang tid som han har gjort tjeneste. Kommunestyret kan med samtykke av Arbeidsløshetsrådet gi medlemmene av nevnden vederlag for arbeidet.

§ 26. Om administrasjon, regnskap, kontroll og ansvar 24 juni.
gir Socialdepartementet de nødvendige forskrifter. Nr. 8.

Departementet fastsetter det vederlag som trygdekassen skal ha for arbeidet med arbeidsløshetsstrygden, efter at trygdekassens styre og arbeidsløshetsnevnden har uttalt sig.

§ 27. Arbeidsløshetsnevnden skal være styre for arbeidsløshetsfondet. Den skal holde sig kjent med det stedlige arbeidsmarked, virke for jevne arbeidsvilkår, og søke å sette iverk åtgjerder for å hindre eller bøte på arbeidsløshet i kommunen. I tider med mangel på arbeidskraft skal nevnden søke å få utsatt slike kommunale arbeider som uten skade kan vente, og få avsatt tilstrekkelige midler til dem.

Kapitel 7.

Tilleggsstrygd.

§ 28. Trygdede efter denne lov kan slå sig sammen i hjelpekasse som yder tilleggsstønad utover den tid som er fastsatt i kapitel 1. Tilleggsstønad kan være en eller flere av de arter som er nevnt i § 3.

Hjelpekasser som fyller vilkårene i dette kapitel, skal på søknad godkjennes av Socialdepartementet. Godkjent hjelpekasse har rett til å få godtgjort av staten halvdel av ydet tilleggsstønad. Socialdepartementet fastsetter den dag da kassen får rett til statsbidrag.

§ 29. For at en hjelpekasse skal kunne bli godkjent, må minst en halvdel av kassens inntekter skrive sig fra medlemmenes innskudd. Kassens vedtekter må dessuten ha regler om:

1. At medlemmene ikke har rett til stønad før de har stått som medlem av kassen minst det siste halvår og betalt innskudd minst 26 uker siden siste innmelding.
2. At stønaden ikke må være høiere enn stønaden efter kapitel 1.
3. At stønad ikke må ydes for lengere tid enn 15 uker i løpet av 12 måneder.
4. At reglene i denne lovs § 5, 1—3 og §§ 10 og 11 skal gjelde på tilsvarende måte.
5. At stønad ikke blir utbetalt før den arbeidsløse legger frem erklæring fra arbeidsløshetsnevnden om:
 - a) at han for tiden har brukt op sin rett til stønad efter kapitel 1,
 - b) hvilken stønad han sist har hatt, jfr. § 4.
6. At det kan utlignes tilleggsinnskudd eller skje avkorting i stønaden om det fastsatte innskudd ikke er stort nok.
7. At stønad ikke skal ydes noe medlem som er medlem av annen godkjent hjelpekasse.

24 juni. § 30. Godkjent hjelpekasse skal gi alle arbeidstagere
 Nr. 8. innen den eller de arbeidsgrener den omfatter, adgang til å bli medlemmer på like vilkår. Arbeidstagere som ikke er med i den eller de foreninger som hjelpekassen er knyttet til, skal dog ikke ha stemmerett når det gjelder kassens vedtekter og heller ikke ha rett til å være med i styre av kassen, hvis ikke foreningen vedtar noe annet. Betaler organisasjonen kassens utgifter til administrasjon, kan den til dekning av administrasjonsutgifter legge på avgiften 10 pct. for arbeidstagere som ikke er med i foreningen og, hvis dette blir for lite, med samtykke av Socialdepartementet, forhøie procenten inntil 15.

§ 31. Godkjent hjelpekasse skal føre eget regnskap. Midlene skal holdes skilt fra andre kassemidler og må bare bli brukt til å dekke det kassen selv plikter å yde. Er hjelpekassen knyttet til en forening, kan foreningens fordringshavere ikke gjøre utlegg i kassemidlene. Det kan heller ikke for medlems gjeld tas utlegg i hans krav på kassen.

§ 32. Finner noen som er eller krever å bli medlem av en hjelpekasse at kassestyrets vedtak i hans sak er imot loven, kan han anke over det til Arbeidsløshetsrådet. Om ankefrist gjelder § 22, nest siste ledd, på tilsvarende måte.

§ 33. Arbeidsløshetsnevnden skal føre tilsyn med hjelpekassen efter regler fastsatt av Socialdepartementet.

§ 34. Hjelpekassene skal innen 6 uker efter utløpet av hvert kvartal sende inn til Arbeidsløshetsrådet opgaver over utbetalt stønad sammen med opplysninger og bilag som Socialdepartementet bestemmer.

Hjelpekassene skal sende utdrag av årsregnskap og årsberetning til Arbeidsløshetsrådet innen 3 måneder efter regnskapsårets slutt.

§ 35. Departementet kan frata en hjelpekasse retten til statsbidrag delvis eller helt hvis kassestyret gjør brudd på bestemmelsene i dette kapitel eller kassens vedtekter, eller oppgavene i lengere tid har vært åpenbart mangelfulle.

Kapitel 8.

Forskjellige forskrifter.

§ 36. Trygdemyndighetenes medlemmer og funksjonærer er pliktige til taushet om det de i medfør av stillingen får vite om private forhold. Overtredelse straffes efter straffelovens bestemmelser om offentlige tjenestemenn.

Den som ikke i rett tid gir slike meldinger og opplysninger som blir krevd efter regler fastsatt av departementet efter § 2, eller som ved melding efter § 2 eller ved krav om stønad forsettlig gir uriktige opplysninger av vekt for retten til stønad, straffes med bøter, hvis ikke forholdet går inn

under strengere straffebud. Påtale finner bare sted etter 24 juni. krav fra Arbeidsløshetsrådet eller fra den arbeidsløshets- Nr. 8. nevnd som har saken.

Arbeidsløshetsrådet eller den arbeidsløshetsnevnd som har saken, kan kreve påtale etter syketrygdlovens § 75 i saker som gjelder arbeidsløshetstrygden.

§ 37. Til bruk for saker etter denne lov plikter offentlige og kommunale myndigheter å gi trygdens organer de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.

Arbeidsløshetsrådet kan til bruk for saker etter denne lov, kreve forklaringer optatt ved utenrettslig eller rettslig efterforskning. Kongen kan gi nærmere forskrifter om det.

§ 38. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Lov av 6 august 1915 om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsløshetskasser med tilleggslover, opheves et år efter at denne lov er trådt i kraft. I dette avviklingsår kan en arbeidsløshetskasse yde understøttelse efter sine lover til medlemmer som ikke har vunnet stønadsrett efter § 5, siste ledd. Socialdepartementet kan samtykke i at en arbeidsløshetskasse helt eller delvis lar være å kreve op kontingent hos sine medlemmer for avviklingsåret.

Vedtar en arbeidsløshetskasse innen utgangen av avviklingsåret å gå over til hjelpekasse efter denne lov, kan Socialdepartementet samtykke i at hjelpekassen i inntil fire år efter at denne lov er trådt i kraft overtar arbeidsløshetskassens plikter overfor medlemmer som ikke har vunnet stønadsrett efter § 5, siste ledd. I så fall skal understøttelsen ydes efter hjelpekassens stønadssatser, og staten yde bidrag efter § 28, annet ledd.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om endringer i lov om alderstrygd 24 juni. av 16 juli 1936. Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om alderstrygd av 16 juli 1936, jfr. lov av 17 juni 1937, skal lyde så:

24 juni. § 6. Pensjonen skal til enhver tid beregnes efter pensjonsgrunnlaget i den kommune, der den trygdede er bosatt (bostedskommunen). Sjømenn og annen betjening på norsk skib regnes, hvis ikke noen annen bostedskommune kan påvises, for bosatt der rederiet har kontor.

Inntil den trygdede (pensjonisten) er blitt 75 år, skal dog pensjonen beregnes efter grunnlaget i hans forrige norske bostedskommune, hvis han har hatt en sådan efter sitt 60de år, og grunnlaget der er lavere. Har han skiftet bostedskommune flere ganger i dette tidsrum, følges grunnlaget i den kommune der det er lavest.

Trygdenevnden i den nye bostedskommune kan for det enkelte tilfelle fravike disse reglene når særlige forhold gjør det rimelig.

For trygdet som ikke er bosatt i noen norsk kommune, fastsettes pensjonsgrunnlaget av trygdestyret.

For ektepar, hvor ektefellene har hatt eller har forskjellig bostedskommune, avgjøres spørsmålet om bostedskommune, pensjonsgrunnlag og pensjonsberegning efter regler fastsatt av trygdestyret. Likeså fastsetter trygdestyret regler for beregningen av pensjonen for ektefeller som ikke bor sammen, men har felles bostedskommune.

§ 31. Personer som efter de til enhver tid gjeldende bestemmelser om utskrivning av inntektsskatt til staten er å regne som bosatt i riket og skattepliktige personer som ikke har bopel i riket, men oppebærer lønn av den norske stat skal til et fond — aldersfondet — svare en avgift på 1 pct. av sin antatte årsinntekt. Avgiftsplikten påhviler dog ikke den som har en antatt årsinntekt under 800 kroner, om han bor i by, og under 600 kroner, om han bor på landet.

Avgiften utlignes første gang det år den avgiftspliktige fyller 18 år og siste gang det år han fyller 69 år. For ektefeller som ligned under ett, utlignes avgiften siste gang det år mannen fyller 69 år.

Også skattepliktige innenlandske selskaper, boer og andre innretninger som hører hjemme i riket skal svare avgift efter reglene i første ledd.

§ 32. Med hensyn til ansettelsen av inntekten og stedet for avgiftsberegningen følges de regler som gjelder for statsskatteligningen. For øvrig kommer bestemmelsene i de almindelige skattelover til anvendelse. Ved efterligning av skatt skal alderstrygdavgift efterlignes på tilsvarende måte.

Innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper — se lov av 13 juli 1921 med tilleggslover, § 8 — svarer dog avgift av den inntekt som fremkommer efter reglene om ansettelse av inntekt til fondsskatt, jfr. nevnte lovs

§ 7. Bestemmelsene i samme paragrafs tredje ledd får til- 24 juni.
svarende anvendelse. Nr. 9.

Opkreving og inndriving av avgiften skjer efter de samme regler som gjelder for kommuneskatter.

Socialdepartementet kan i nødvendig utstrekning utferdige tilleggsbestemmelser.

§ 33. Melding om utregningen av avgiften og om senere endringer sendes snarest mulig til trygdestyret, bilagt med de opplysninger styret krever.

Trygdestyret fører tilsyn med avgiftsberegningen i den utstrekning og på den måte styret finner påkrevd.

§ 34. De innbetalte avgiftsbeløp skal holdes adskilt fra kommunens egne midler, og skal sendes inn til aldersfondet innen utgangen av hver måned. Er ikke hele den utlignede avgift kommet inn innen utgangen av februar måned året efter den er utlignet, skal kommunen straks betale inn restbeløpet til fondet. Ved innbetaling efter den tid svarer kommunen renter efter den sats styret for fondet fastsetter. Den bør gjennomgående ikke være høyere enn 1 pct. over Norges Banks vekselkonto.

Når kommunen har opfylt sin betalingsplikt til fondet, får den retten til avgiftsrestansene.

Kommunestyret kan vedta at den utlignede alderstrygdavgift ikke skal opkreves hos dem som efter kommunens ligningsregler er fritatt for kommuneskatt. Kommunen har ansvar overfor aldersfondet for hele det utlignede, men ikke opkrevede beløp efter reglene i første ledd.

§ 35. Kongen treffer bestemmelse om styre for aldersfondet.

Plan for fondets vekst, endelige størrelse og forvaltning fastsettes av Kongen med Stortingets samtykke. Når utgiftene til alderspensjoner og begravellesbidrag har nådd en i planen fastsatt høide, skal avkastningen av fondet gå til dekning av merutgiften ved trygden efter regler i planen.

Minst en gang hvert tiende år skal trygdestyret la planen underkaste sakkyndig gransking under hensyn til befolkningsforholdene og trygdens økonomiske stilling og gi innberetning til Kongen og Stortinget med forslag om mulig nødvendige endringer.

§ 38 opheves.

§ 42. Når denne lov taler om ektepar eller ektefeller, mener den både ektefeller som lever sammen og ektefeller som ikke lever sammen, så lenge ikke ekteskapet er endelig oppløst.

Når loven taler om den trygdedes barn, mener den ethvert barn under 16 år, som han efter lovgivningen har for-

24 juni. sørgelsesplikt mot og virkelig forsørger helt eller delvis,
Nr. 9. enten de er

- a) hans barn i eller utenfor ekteskap, eller
- b) barn født utenfor ekteskap, som han har bidragsplikt til, eller
- c) stebarn som han i samliv med ektefelle forsørger, eller
- d) adoptivbarn (lov av 2 april 1917).

Også annet barn under 16 år, som den trygdede frivillig forsørger, kan av trygdestyret efter innstilling fra trygde-
nevnden stilles likt med de forannevnte, når billighet til-
sier det.

Når loven bruker uttrykket familie, mener den den tryg-
dedes ektefelle (jfr. første ledd) og barn som er nevnt i annet
ledds litr. a—d, og barn som trygdestyret har stilt likt med
disse.

II.

For budgett-terminen 1938—39 endres regelen i alders-
trygdlovens § 37 om fordelingen av utgiftene på statskassen
og aldersfondet slik at $\frac{3}{8}$ av de i paragrafen nevnte utgifter
skal utredes av statskassen og halvdelen av aldersfondet.

III.

Bestemmelsene i §§ 31—35 trer i kraft straks. De øvrige
bestemmelser trer i kraft 1 juli 1938.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. **Lov om endringer i lov om syketrygd av**
Nr. 10. 6 juni 1930 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni
1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6 juni
1930 med tilleggslover skal lyde slik:

§ 1, nytt punkt f.

- f. Arbeidsløse i den tid de får dagpenger efter lov om
trygd mot arbeidsløshet kapitel 1, heri medregnet vente-
tid efter samme lovs § 5,4 når den arbeidsløse ikke er
trygdet efter nærværende lovs § 4,5. Trygdeplikten efter
denne bestemmelse faller bort i den tid den arbeidsløse
måtte være trygdet efter § 91.

§ 7, nytt punkt 13.

24 juni.

13. For trygdepliktige efter § 1, f skal den stedlige arbejds-
løshedsnevnd i trygdekommunen (jfr. lov om trygd mot
arbejdsløshet § 12) foreta de nødvendige meldinger til
trygdekassen. Trygdeplikten er knyttet til trygdekassen
i samme kommune.

Nr. 10.

§ 13, punkt 4.

4. Hvis sykdommen medfører arbeidsudyktighet, sykepen-
ger, som pr. dag skal utgjøre for:

1ste klasse	kr. 0,80
2den klasse	» 1,40
3dje klasse	» 2,10
4de klasse	» 2,80
5te klasse	» 3,60
6te klasse	» 4,00

Til medlemmer av klasse 0 betales ikke sykepenger.

Heller ikke betales sykepenger under opphold utenfor
riket til medlemmer som er i stilling som nevnt under
§ 1, e, eller som er trygdet efter § 8, punkt 6 og 7.

§ 14, annet ledd, punkt 2.

2. Bidrag til begravellesomkostninger med kr. 75 for ekte-
felle og foreldre og kr. 50 for barn og pleiebarn.

§ 15, punkt 2.

2. Kontrakt kan slutes mellom den enkelte kasse og læge
eller som kollektiv kontrakt mellom sammenslutninger
av kasser og læger.

Kontrakten må være godkjent av Rikstrygdeverket.
Nekter dette å godkjenne en kontrakt, kan saken bringes
inn for departementet.

Kollektiv kontrakt er bindende for alle kasser som er
medlemmer av de sammenslutninger som har underskre-
vet den. Rikstrygdeverket kan bestemme at kontrakten
også skal være bindende for kasser som ikke er med-
lemmer av vedkommende sammenslutning.

Selv om kontrakt ikke er kommet i stand, skal den
som har ledet forhandlingene på kassens eller kassenes
side uten opphold sende innberetning til Rikstrygdeverket,
som kan påby forhandlinger gjenoptatt.

Til rettledning for trygdekassene kan departementet
opstille direktiver for kontraktens innhold.

§ 29, nytt punkt 3.

3. Påføres en trygdekasse ekstrautgifter og merarbeid ved
å yde bistand til trygdete som er knyttet til andre kas-
ser, kan Rikstrygdeverket på grunnlag av innsendte op-
gaver bestemme om og i hvilken utstrekning den ydel-
sespliktige kasse skal betale godtgjørelse herfor.

24 juni. § 32, punkt 2 a.

- Nr. 10. a. Medlemmer som er i stilling som nevnt i § 1, e og medlemmer som er trygdet etter § 8, punkt 6 og 7 når skibet går i utenriks fart og fangstekspedisjonen eller fangststasjonen er bestemt for fangst utenfor riket.

§ 33, punkt 2 og 3.

2. Som grunnlag for fastsettelsen av trygdekassenes premietariffer fastsetter Kongen etter forslag fra Rikstrygdeverket en normaltariff.

Normaltariffen revideres minst hvert 5te år.

Normaltariffen kan opstilles særskilt for pliktig og for de to grupper av frivillig trygdede.

3. En trygdekasses premietariff fastsettes av Rikstrygdeverket etter at kassestyret er gitt anledning til å uttale sig. Tariffen som skal angi medlemmets ukepremie, fastsettes i almindelighet således at trygdekassens inntekter dekker utgiftene og gir adgang til å legge op et reservefond.

§ 46.

1. Rikstrygdeverket ansetter etter at formannskapet har avgitt innstilling, en eller flere revisorer til å gjennomgå trygdekassens regnskaper. Rikstrygdeverket fastsetter lønnen og de øvrige ansettelsesvilkårene etter at kassens styre og formannskapet har hatt anledning til å uttale sig.

Rikstrygdeverkets vedtak etter foregående ledd samt vedtak om å opsi, suspendere eller avskjedige en revisor kan bringes inn for departementet til endelig avgjørelse.

2. Rikstrygdeverket kan ansette felles revisor for flere trygdekasser og fatte vedtak om hvorledes utgiftene hermed skal fordeles på vedkommende trygdekasser.

Rikstrygdeverket fastsetter ansettelsesvilkårene. For øvrig gjelder bestemmelsene i punkt 1 annet ledd på tilsvarende måte.

3. Revisorene skal revidere regnskapene i henhold til instruks fastsatt av Rikstrygdeverket.

§ 51, punkt 5.

5. Finner Rikstrygdeverket at styre- eller nevndsmedlem eller noen tjenestemann ved en trygdekasse har gjort sig skyldig i straffbart forhold, kan det treffe de fornødne forføyninger til å gjøre strafferettslig ansvar gjeldende.

Finner Rikstrygdeverket at en trygdekasses styre eller nevnd er uskikket for sitt hverv, kan det forlange at kommunestyret treffer de for tilfellet nødvendige forføyninger.

§ 78, nytt punkt 4.

24 juni.

4. Bestemmelsen i § 73, punkt 2 gjelder for de i henhold til bestemmelsene i denne paragraf godkjente kasser, såfremt vedkommende kasses vedtekter fastsetter det.

§ 91, punkt 3.

3. Hvert år innen 15 desember sender manntallsføreren en bekreftet avskrift av det for det følgende år gjeldende manntall til trygdekassen i distriktet.

De personer som senere innføres i manntallet (jfr. lov av 10 desember 1920 § 10, 4 ledd) blir å melde til trygdekassen efter hvert som de manntallsføres. For disse gjelder trygden fra den dag de optas i manntallet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Tilleggene til syketrygdlovens § 1 og § 7 trer dog først i kraft fra samme tid som lov om trygd mot arbeidsløshet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 25 juni 1936 om innskrenkning i adgangen til utkastelse av leietagere i Oslo, m. v.

24 juni.

Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

Midlertidig lov av 25 juni 1936 om innskrenkning i adgangen til utkastelse av leietagere i Oslo skal gjelde inntil 1 juli 1939.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. Lov om innførsel av apotekvarer og gifter samt om handel med gifter, farmasøitiske spesialpreparater og endel andre varer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

§ 1. Apotekvarer og gifter må ikke innføres til riket av andre enn:

1. apotekere;
2. kjøbmenn og styrere av landbruksøkonomiske sammenlutninger m. v. i den utstrekning og på de vilkår de etter den almindelige handelslovgivning har fått tillatelse til å selge slike varer;
3. håndverkere, fabrikanter eller andre industridrivende;
4. styrere av vitenskapelige anstalter og laboratorier.

Personer som er nevnt under nr. 3 og 4 kan bare innføre varene til bruk som råstoffer eller tekniske hjelpemidler i sin bedrift eller i de anstalter eller laboratorier de styrer, og må ikke selge eller på annen måte overdra eller overlate dem i ubearbeidet stand til andre.

Varene må heller ikke brukes til å fremstille preparater som vedkommende ikke har rett til å bruke eller selge.

Kongen eller den han bemyndiger, avgjør om en person skal ansees som håndverker eller industridrivende.

5. andre personer eller institusjoner som Kongen eller den han bemyndiger, gir særskilt tillatelse til det.

§ 2. Apotekvarer og gifter kan bare innføres eller omsettes når den fulle kvalitative og kvantitative sammensetning av stoffene er oppgitt på signaturen. Kongen eller den han bemyndiger, kan gi nærmere forskrifter herom og kan gjøre undtagelse fra bestemmelsen, når dette ansees ubetenkelig og særlige grunner taler for det.

Kongen eller den han bemyndiger, kan gi nærmere forskrifter om innførsel, tilvirkning, omsetning og bruk av gifter og andre stoffer som brukes som middel mot plantesykdommer. Som slike midler forståes alle stoffer, blandinger av stoffer og preparater som utgis for å kunne drepe, stanse eller uskadeliggjøre skadedyr, sykdom, ugress og lignende som ansees skadelige for nytte- og kulturplanter. Er det tvil om en vare skal regnes til slike midler, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement. I forskriftene kan påbys at stoffene for å kunne innføres, tilvirkes eller omsettes må tilfredsstille de krav til kvalitet, färvning, merkning og

emballasje som ansees påkrevd, og gis de nødvendige be- 24 juni.
stemmelser om kontrollen, derunder om plikt for selgeren til Nr. 12.
melding og bokføring. Videre kan det forbys i salgstilbud,
bruksrettledning m. v. å gi feilaktige eller misvisende opplys-
ninger om stoffene og deres virkning og gis bestemmelser
om reklame.

§ 3. Farmasøitisk spesialpreparat kan ikke bringes i
handelen eller omsettes uten tillatelse på forhånd av den
myndighet og etter de forskrifter som Kongen gir.

Tillatelsen gis på grunnlag av en bedømmelse av prepa-
ratets art, sammensetning, innholdsstoffenes renhet, kvalitet
og holdbarhet, fremstillingsmåte, emballasje, navn, etikett
og annet pakningsutstyr, bruksrettledning, foreslått reklame
av enhver art og prisen. Særlig må det kreves at preparatet
er medisinsk berettiget og trenges og at prisen ikke står i
misforhold til verdien.

For preparat som kan takseres etter medisinaltakstene,
må utsalgsprisen i almindelighet ikke være høyere enn bereg-
net efter disse. Herunder anvendes reglene om godtgjørelse
for arbeidet i apotekenes laboratorier.

Tillatelse kan i almindelighet ikke gis for preparat av
en sammensetning som helt eller hovedsakelig svarer til noe
preparat som gjeldende eller eldre norske farmakopøer gir
bestemt forskrift for å tilberede, eller hvis tilberedningsmåte
er optatt i almindelig tilgjengelige farmasøitiske håndbøker
eller samling av lægemiddelformler som er godkjent av
Kongen eller den han bemyndiger. Heller ikke kan tillatelse
gis for enkle tilberedninger, med mindre det er forbundet
med vanskeligheter å fremstille dem i apotek eller de repre-
senterer et nytt medisinsk prinsipp. Tillatelse kan i alminde-
lighet heller ikke gis for preparater som består av ublandede
droger eller kjemikalier, når varene ikke har undergått en
særskilt bearbeidelse.

Tillatelse kan gis for en bestemt tid.

Blir noen av de krav som er satt for tillatelsen, ikke
overholdt, faller tillatelsen bort.

Utgiftene ved kontroll og undersøkelse m. v. av farma-
søitiske spesialpreparater blir i almindelighet å dekke ved
avgifter på vedkommende preparater efter forskrifter som
Kongen gir.

§ 4. Som farmasøitisk spesialpreparat regnes i denne
lov lægemiddel og annen apotekvare, som bringes i handelen
eller omsettes i en pakning som er bestemt for den enkelte
forbruker (patient, læge eller medisinalanstalt) og som er
nærmere kjennetegnet ved sin form og innholdets mengde,

24 juni. når bruken av varen inngår som ledd i behandling eller legem-
Nr. 12. lig undersøkelse av en patient.

Herfra er undtatt:

1. lægemiddel som er tilvirket ved norsk apotek og som selges til forbrukeren bare fra tilvirkerens eget apotek;
2. sera, vaksiner og andre bakteriologiske preparater som er fremstillet ved et av statens laboratorier.

I tvilstilfelle avgjør Kongen eller den han bemyndiger, om et lægemiddel skal regnes som et farmasøitisk spesialpreparat etter denne lov.

§ 5. Kongen eller den han bemyndiger, kan gi almindelige forskrifter om reklame for lægemidler. Den må være nøktern og sann. All avertering og reklame for ikke tillatte spesialpreparater er forbudt.

Kongen eller den han bemyndiger, kan helt forby avertering av et enkelt lægemiddel eller av grupper av lægemidler eller andre stoffer som falbys som tjenlige til å forebygge, lindre eller læge sykdom, når sådant forbud ansees gagnlig av almene hensyn.

Uten tillatelse av Kongen eller den han bemyndiger, er det forbudt å avertere eller ved tekst eller bilder å gjøre reklame for bandasjer, elektriske belter eller andre apparater som tilskrives medisinsk virkning.

Det er forbudt i aviser eller tidsskrifter å innta eller på annen måte utbre kunngjørelser eller reklamer, som opfordrer til innførsel eller salg av apotekvarer i strid med bestemmelsene i denne lov eller i de forskrifter som gis i medhold av loven.

§ 6. Kongen eller den han bemyndiger, kan gi nærmere forskrifter om innførsel, opbevaring, avhendelse og sending av apotekvarer, gifter og andre varer som denne lov omhandler, derunder forsiktighetsregler og regler om erklæringer eller attester, importører og kjøpere skal gi eller skaffe.

§ 7. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter som er gitt i medhold av den, straffes med bøter, hvis strengere straf ikke kommer til anvendelse.

Stoffer som forsøkes innført eller er innført i strid med loven eller forskrifter som er gitt i medhold av den, inndras i samhøve med den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 35.

Det departement som medisinalvesenet hører under, bestemmer hvad der skal gjøres med stoffer som inndras.

§ 8. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om innførsel av apotekvarer 24 juni. samt om handel med gifter, farmasøitiske spesialpreparater Nr. 12. og en del andre varer av 22 juni 1928.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om eiendomsmegling.

24 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 13.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

§ 1. Ved eiendomsmegling forstås i denne lov den virksomhet å opptre som mellommann

1. ved omsetning av fast eiendom eller aksjer i boligselskap, med eller uten tilknyttet leierett, eller ved avslutning av sådan avtale om overdragelse, til en eller flere, av samtlige aksjer eller parter i et selskap som i virkeligheten kun tar sikte på å overføre fast eiendom på andre interessenters hender eller

2. ved utleie av hus, leilighet eller enkelte rum eller overdragelse av butikkforretninger.

Når der i denne lov er brukt betegnelsene: «megler», «meglervirksomhet» og «meglerforretning», menes derved henholdsvis eiendomsmegler, eiendomsmeglervirksomhet og eiendomsmeglerforretning. Under betegnelsene: «handel», «omsetning», «kjøp» og «salg» inngår også sådan utleie eller overdragelse som omhandlet i første ledd under punkt 2, og under betegnelsene: «kjøper» og «selger» også de som optrer som parter ved sådanne rettshandler som omhandlet under samme punkt 2. Ved «pris» menes også leiesum.

Med «opdrag» (megleropdrag) menes i denne lov en skriftlig bemyndigelse til en megler (eller advokat, sakfører eller lensmann) til å arbeide med salg eller kjøp (leie) av den gjenstand som er nevnt i oppdraget, eller en fra vedkommende mellommann i rekommandert brev stadfestet muntlig bemyndigelse.

§ 2. Eiendomsmegling mot godtgjørelse kan bare drives av personer som har fått bevilling dertil efter denne lov og av praktiserende advokater, sakførere og lensmenn i stilling.

Undtatt herfra er:

a) omsetning som skjer leilighetsvis i forbindelse med varetagelsen av andre økonomiske anliggender for vedkom-

24 juni. mende selger eller kjøper. Sådan omsetning gir ikke
Nr. 13. rett til provisjon efter denne lov.

- b) utleie av hotell- og pensjonatværelser og utleie for kortere tid enn 3 måneder av hus, leilighet eller enkelte rum til beboelse.

For den formidling som er nevnt under b, gjelder ingen av denne lovs bestemmelser. For den formidling som er nevnt under a, gjelder kun § 14 (innberetningsplikten).

For eiendomsmegling som drives av praktiserende advokater og sakførere samt lensmenn i stilling gjelder følgende av lovens bestemmelser:

§ 10, 2net til og med 6te ledd (opdrags- og omsetningsjournal og konto for stempelmerker).

§ 11 (megleropdrag m. v.).

§ 12 (meglerens plikt ved avsluttelse av kontrakt m. v.).

§ 13 (meglerprovisjon m. v.).

§ 14 (innberetningsplikten).

§ 15, 1ste til og med 3dje ledd (kontroll og taushetsplikt).

§§ 18 og 19 (straffebestemmelse, overgangsbestemmelse m. v.).

Advokater, sakførere og lensmenn i stilling og personer med meglerbevilling skal ha den virkelige ledelse av den eiendomsmegling som drives med hjemmel i deres bevilling som advokat, sakfører eller megler eller ansettelsesbrev som lensmann.

§ 3. Kun den som har fått bevilling til eiendomsmegling efter denne lov eller efter lov om eiendomsmeglere av 19 juni 1931 eller har bestått den i § 4 omhandlede eksamen har rett til å bruke titelen eiendomsmegler.

Uten departementets samtykke må vedkommende ikke drive annen næringsvirksomhet ved siden av meglervirksomheten eller være styremedlem i selskap som driver næringsvirksomhet eller ansatt som funksjonær hos person eller i selskap som driver næringsvirksomhet.

§ 4. Ansøking om bevilling til eiendomsmegling skal være ledsaget av pålitelige vidnesbyrd om at ansøkeren:

- a. er norsk statsborger,
- b. har fylt 25 år,
- c. er økonomisk vederheftig,
- d. efter det fylte 20de år har hatt minst 2 års praksis i branchen, hvorav minst halvparten i arbeide med selve meglingen,
- e. har ført en hederlig og rettskaffenandel,
- f. har bestått en av vedkommende departement fastsatt eksamen. Ved denne skal særlig godtgjøres kyndighet i

meglervirksomhet i praksis, bokførsel, den dokumentbe- 24 juni.
handling som påhviler en eiendomsmegler og de viktigste Nr. 13.
rettsregler vedrørende fast eiendom og overdragelse av
eiendomsrett og bruksrett og den del av stempellovgiv-
ningen som en eiendomsmegler bør ha kjennskap til.

Fra kravet om meglereksamen kan vedkommende de-
partement helt eller delvis frita personer som legitimerer å
ha bestått en annen eksamen, hvor de på en fullt likeverdig
måte er prøvd i alle eller enkelte av de fag meglereksamen
omfatter.

Ansøkninng om meglerbevilling innsendes til departemen-
tet gjennom stedets tinglysingsdommer, som påser at de
krevde legitimasjoner foreligger og eventuelt innhenter så-
danne nærmere uttalelser om ansøkeren som ansees nødven-
dig for departementet ved sakens avgjørelse. Han skal dess-
uten selv avgi innstilling om ansøkeren.

§ 5. I den i § 4 omhandlede ansøkninng skal det være
oplyst, om ansøkeren skal drive forretningen for egen reg-
ning eller om den helt eller delvis skal drives for regning
av andre. Inntreder senere forandring i dette forhold, kre-
ves der hver gang samtykke fra departementet for at meg-
lervirksomheten skal kunne fortsettes. Ansøkninng innsendes
på den måte som foreskrevet i § 4, siste ledd. Det må hver
gang godtgjøres at den for hvis regning forretningen skal
drives, er økonomisk vederheftig.

Drives meglervirksomheten helt eller delvis for regning
av andre enn megleren selv, er enkeltmann eller selskap for
hvis regning den drives, underkastet de for eiendomsmeglere
foreskrevne plikter og innskrenkninger.

Virksomheten må drives fra fast forretningssted her i
riket. Dette skal til enhver tid være oppgitt for den autorise-
rende myndighet.

En eiendomsmeglerforretning kan ikke ha filial i samme
kommune. Med departementets samtykke kan filial drives i
annen kommune når filialen ledes av en megler som har be-
villing i henhold til denne lov. For hver filial svares særskilt
avgift i henhold til § 6 og stilles særskilt sikkerhet i hen-
hold til § 7.

§ 6. Enhver megler skal uten fradrag i sine andre
skatter betale en årlig avgift til statskassen. Avgiften fast-
settes til kr. 100 for det kalenderår i hvilket bevillingen løses,
hvad enten dette skjer før eller senere i året, og til kr. 50
for hvert påfølgende kalenderår eller del derav. Avgiften er-
legges så lenge meglerbevillingen ikke endelig er satt ut av
kraft uansett om vedkommende driver meglervirksomhet
eller ikke. Avgiften kan inndrives ved utpantning. Regler om

24 juni. avgiftens innbetaling fastsettes av vedkommende departement. Nr. 13. ment.

§ 7. Megleren skal stille sikkerhet på den måte som vedkommende departement bestemmer.

Sikkerheten skal til enhver tid søkes holdt effektiv for kr. 15 000 efter departementets beste skjønn. På ansøking kan departementet for enkelte meglere nedsette beløpet til kr. 10 000, likesom departementet for enkelte meglere kan bestemme at de skal stille sikkerhet for et høiere beløp op til kr. 25 000.

Sikkerheten hefter for ethvert ansvar som vedkommende pådrar sig under utøvelse av meglerhvervet.

Krav på å få en fordring fyldestgjort av sikkerheten foreldes i ett år. Kravet ansees i så henseende betimelig påtalt når kravet er kommet inn til departementet innen foreldelsesfristens utløp. Foreldelsesfristen regnes fra det tidspunkt som er nevnt i lov om straffelovens ikrafttreden av 22 mai 1902, § 28 første ledd.

Uten hensyn til bestemmelsen i det foregående ledd opphører dog sikkerheten i alle tilfelle å hefte og kan forlanges tilbakelevert når den er ombyttet med ny sikkerhet som vedkommende departement har godtatt og som omfatter også ansvar som megleren tidligere har pådratt sig. Likeså opphører sikkerheten å hefte når ett år er gått fra den tid da departementet har mottatt meglerens meddelelse om at han opphører med sin meglervirksomhet eller fra den tid da meglerens bevilling er satt ut av kraft, tilbakekalt eller bortfalt i henhold til § 16, og der ikke innen den ovennevnte tid (frist) er anmeldt noe krav, men ellers først når de anmeldte krav er fyldestgjort eller av annen grunn bortfalt. Efter den ovennevnte tid (frist) kan sikkerheten forlanges innskrenket til det som trenges for å dekke de anmeldte krav.

§ 8. Den som mener å ha krav å gjøre gjeldende overfor en megler eller hans bo og vil søke dekning i sikkerheten, må sende skriftlig anmeldelse derom til vedkommende departement bilagt med de dokumenter som kravet støtter sig til. Departementet underretter i anbefalt brev megleren eller hans bo og eventuelt den som måtte ha stillet sikkerheten. Hvis kravet og dets rett til dekning i meglersikkerheten ikke er fastslått overfor megleren eller hans bo på bindende måte, gir departementet megleren eller hans bo — og eventuelt garantisten — en frist på inntil 3 uker fra brevets avsendelse til å meddele om kravet anerkjennes til utbetaling eller ikke.

Bestrides kravet av megleren eller hans bo — eller eventuelt av vedkommende garantist — skal departementet

i anbefalt brev snarest mulig sende anmelderen underretning 24 juni.
derom samt om at retten til å begjære kravet fyldestgjort Nr. 13.
av sikkerheten tapes hvis det ikke innen 3 måneder fra av-
sendelsen av underretningen godtgjøres for departementet
at tvisten er løst eller at det nødvendige er foretatt for å
få den løst.

Når et anmeldt krav overfor megleren eller hans bo er fastslått på bindende måte og det likeledes på bindende måte er fastslått at kravet har rett til dekning i meglersikkerheten eller vedkommende departement etter de foreliggende opplysninger finner det utvilsomt at kravet er berettiget til dekning i sikkerheten, skal departementet snarest mulig i anbefalt brev gi megleren eller hans bo varsel om at han eller boet innen 3 uker fra avsendelsen av varslet må godtgjøre for departementet at kravet er dekket eller at det på annen måte er bortfalt. Hvis megleren har opphørt med meglervirksomheten, sendes varslet til hans bopel her i riket, hvis denne er kjent eller det kan skaffes opplysning om den, men ellers til hans senest til departementet anmeldte forettingssted.

§ 9. Hvis de frister som er omhandlet i § 8 1 og 3 ledd blir oversittet eller det ikke kan godtgjøres at kravet er dekket eller på annen måte bortfalt, skal departementet tilbakekalle meglerens bevilling hvis den ikke allerede er trådt ut av kraft, og med preklusiv virkning, for såvidt angår retten til fyldestgjørelse av sikkerheten, opfordre enhver som mener å ha rett til fyldestgjørelse av sikkerheten, til innen 3 måneder å anmelde og bevisliggjøre sine krav. Opfordringen bekjentgjøres i Norsk lysingsblad og for øvrig gjennom pressen og ved opslag i den utstrekning som departementet anser det for hensiktsmessig.

Når anmeldelsesfristen er utløpet, skal de innkomne anmeldelser i 14 dager ligge til eftersyn i departementet for de fordringshavere som har foretatt anmeldelse og for megleren eller eventuelt hans bo — og eventuelt også garantisten — hvorefter det ved departementets foranstaltning gis disse anledning til under et møte å fremkomme med sine innsigelser. Utleggelsen og innkallelsen til dette møte bekjentgjøres sammen med den opfordring som er omhandlet i 1 ledd.

Når det som er foreskrevet i de 2 foregående ledd er iaktatt, anvender departementet uten hinder av inntrådt akkordforhandling eller konkursbehandling det fornødne av sikkerheten til dekning av de krav som ikke er bestridt eller som er avgjort ved endelig dom, mens avsetning foretas til de krav som er bestridt eller ennå ikke er forfalt. Er det, når betingelsene for å dekke et krav av sikkerheten ellers

24 juni. foreligger, ikke avgjort ved endelig dom at kravet er av Nr. 13. sådan art at sikkerheten hefter for det, avgjøres dette spørsmål med endelig virkning av departementet. Søksmål som er anlagt for å få dette spørsmål avgjort, bortfaller i så fall.

Hvis sikkerheten ikke er tilstrekkelig til å dekke alle krav, foretar departementet en forholdsmessig fordeling etter først å ha avholdt det nødvendige til dekning av sine egne utlegg.

Er sikkerheten stillet i form av verdipapirer, kan disse når anmeldte krav skal fyldestgjøres av dem, selges ved offentlig auksjon eller ved fonds- og aksjemegler på børsen.

Bestemmelsene i §§ 7, 8 og 9 gjør ingen innskrenkninger i det personlige ansvar som megleren måtte pådra sig efter vanlige erstatningsregler.

§ 10. I enhver meglerforretning skal der føres dobbelt bokholderi med kassabok, memorial, reskonto, hovedbok og statusbok. Istedet for særskilt kassabok og memorial kan der, når bokførselen skjer efter rubrikksystemet, føres en kombinert kassabok og memorial.

Enn videre skal der føres journal over de mottatte oppdrag (opdragsjournal) og journal over de sluttede forretninger (omsetningsjournal).

I oppdragsjournalen skal ethvert oppdrag innføres i tidsfølge og nummerorden med fornødne opplysninger om oppdragets art, varighet m. v. Når oppdraget fullbyrdes, tilbakekalles, forlanges eller på annen måte forandres, skal megleren straks foreta anførsel derom i journalen.

I omsetningsjournalen skal i tidsfølge og nummerorden anføres enhver stedfunnen omsetning med opgave over partenes navn, hvad der har vært gjenstand for omsetning, kjøpesummen eller ved bytte, verdien av de stedfunne overdragelser, tiden for omsetningen, meglerens provisjon og for stempelpliktige papirers vedkommende stempelavgiftens beløp.

Der skal føres egen konto for de i forretningen anvendte stempelmerker.

Nærmere forskrifter om journalene, om regnskapsførselen og om opbevaring av journaler og regnskapsbøker med dertil hørende bilag, meglerens eksemplarer av de i § 12 omhandlede kontrakter samt av andre forretningspapirer kan fastsettes av vedkommende departement.

§ 11. Megleren skal utføre sitt hverv overensstemmende med god forretningsskikk.

Søker han å slutte handel for egen regning eller handel angående noe hvori han selv har personlig eller økonomisk interesse av noen betydning, skal han så snart han inn-

leder forhandlinger gjøre de parter som er interessert i han- 24 juni.
delen opmerksom på forholdet. Nr. 13.

Før megleren frembyr en gjenstand skal han ha et opdrag. Opdraget skal dateres og skrives i 2 eksemplarer på skjema som er godkjent av departementet. De betingelser som er avtalt om pris, kontantbeløp og godtgjørelse til megleren for utlegg og arbeide med opdraget skal være angitt i dette. Opdrag som ikke er en bekreftelse i rekommandert brev av muntlig opdrag skal alltid undertegnes av opdragsgiveren, som også skal bekrefte riktigheten av det skriftlig stadfestede muntlige opdrag.

Opdraget gjelder i 6 måneder hvis ikke kortere tidsrum er avtalt i opdraget. Ved opdragstidens utløp kan opdragsgiveren gi nytt opdrag til samme megler for inntil 6 måneder hver gang. Uten hensyn til om det er fastsatt en bestemt tidsfrist eller opsigelsesfrist for opdraget kan det når som helst tilbakekalles med 14 dagers varsel. Hvis megleren har spesiell fullmakt til å slutte bindende avtale med tredjemann, kan opdraget dog kun tilbakekalles så lenge der ikke er truffet sådan avtale.

Når et opdrag tilbakekalles, tilkommer der megleren en rimelig godtgjørelse for det av ham utførte arbeide hvis dette er avtalt i opdraget og hvis han ikke blir berettiget til provisjon i henhold til § 13.

Megleren kan kun efter spesiell fullmakt fra opdragsgiveren slutte handel med bindende virkning for denne eller binde denne utover opdragstiden ved noen avtale med tredjemann.

§ 12. Før handel sluttes skal megleren sørge for å få bragt på det rene om der til den påtenkte overdragelse efter den gjeldende lovgivning trenges konsesjon. Ved overdragelse av fast eiendom skal megleren sørge for å skaffe sig panteattest eller på annen måte nøiaktig kjennskap til det som grunnboken viser om vedkommende eiendoms heftelser, og ved overdragelse av aksjer eller parter i fast eiendom skal han så vidt mulig skaffe sig avskrift av den for interessentene gjeldende selskapskontrakt.

Når handel er sluttet, skal megleren sørge for at der straks blir oprettet skriftlig kontrakt mellom partene. Har flere meglere medvirket, påligger dette selgerens megler. Kontrakten utferdiges i 3 eksemplarer, hvorav hver av partene leveres ett, mens det tredje opbevares hos megleren. Gjelder handelen aksjer, skal sluttседler utstedes overensstemmende med den til enhver tid gjeldende lovgivning om stempelavgift av dokumenter.

Megleren plikter å sørge for at der blir truffet avtale

24 juni. om de forskjellige spørsmål som må løses i forbindelse med Nr. 13. handelen, og for at disse avtaler blir inntatt i kontrakten eller forelagt den som partene bemyndiger til å utferdige kontrakt. Kontrakten skal alltid angi hvem som har å foreta oppgjøret. Hvis der til overdragelsen trenges konsesjon, skal anførsel herom inntas i kontrakten, og megleren skal sende innberetning om omsetningen til vedkommende konsesjonsmyndighet.

Hvis oppgjøret ikke skal foretas av megleren, og det foreligger spørsmål vedrørende omsetningen eller den gjenstand som omsettes utover det som er nevnt i 1 ledd, som det ikke har vært megleren mulig å bringe på det rene før kontraktsslutningen skal han gjøre oppmerksom herpå for at kjøperen selv kan skaffe sig opplysninger om disse ting før oppgjør finner sted.

Megleren skal så langt som mulig, påse at stempeling av kontrakten foretas i rett tid. I de tilfelle hvor han foretar oppgjøret, er han ansvarlig for stempelavgiftens riktige erleggelse. Selger og kjøper er tillike ansvarlig for riktig stempeling.

§ 13. Megleren har når han ikke helt eller delvis opptrer for egen regning rett til provisjon for alle handler sluttet gjennom ham.

Den samme rett til provisjon har en megler når handel vedrørende det som hans oppdrag omfatter blir avsluttet gjennom noen annen eller uten mellommann

- a) i den tid da oppdraget stod ved makt eller
- b) innen 3 måneder efter oppdragets utløp dersom handel sluttet med noen som megleren i oppdragstiden har forhandlet med. Det samme gjelder om handel innen de nevnte 3 måneder sluttet med noen som har bedt om og i oppdragstiden fått opplysninger fra megleren om oppdragets gjenstand.

Provisjonen forfaller til betaling ved handelens avslutning og betales i det i første ledd omhandlede tilfelle ifølge kutyme eller avtale — enten av kjøper og selger med en halvpart hver eller av kjøper eller av selger alene. I de i annet ledd omhandlede tilfelle betales den alltid av oppdragsgiveren.

Provisjonen beregnes efter de satser som til enhver tid fastsettes av vedkommende departement, som tillike kan fastsette regler om provisjonens fordeling når flere har medvirket ved omsetningen.

Provisjonen kan ikke deles med andre enn dem som efter loven har rett til eiendomsmegling.

Utenom provisjonen — eller eventuelt godtgjørelse efter

§ 11, 5 ledd — og uten hensyn til om provisjon kan beregnes 24 juni.
 tilkommer der megleren refusjon av utlegg ved arbeidet med Nr. 13.
 oppdraget i den utstrekning det i oppdraget er bestemt at ut-
 leggene skal refunderes megleren. Utleggene refunderes av
 oppdragsgiveren hvis intet annet er avtalt med den annen
 part. For øvrig kan megleren ikke betinge sig eller motta
 noen fordel for eiendomsmegling. Han må ikke beregne sig
 andel i kjøpesummen.

§ 14. Særskilt for omsetning av fast eiendom på landet
 og salgsopdrag vedrørende sådan gjelder følgende bestem-
 melser:

1. Så snart megler eller annen mellommann har fått i op-
 drag å selge en eiendom, skal han uopholdelig tilstille
 jordstyret i det herred hvor eiendommen ligger, en op-
 gave in duplo over oppdragets varighet, eiendommens
 matrikelbetegnelse, areal, selger, prisforlangende og
 eventuelt andre salgsvilkår, provisjon og øvrige omset-
 ningsutgifter. Foreligger ikke samtlige disse opplysninger
 ved oppdragets mottagelse, plikter megleren eller ved-
 kommende annen mellommann å meddele det manglende
 i form av tilleggsopgaver, likeledes in duplo, til jord-
 styret så snart det blir ham bekjent. På samme måte
 pliktes tilleggsopgave innsendt til jordstyret når salg
 har funnet sted eller oppdraget er tilbakekalt eller for-
 lenget.
2. Ved utgangen av annenhver kalendermåned skal meg-
 leren eller vedkommende annen mellommann tilstille
 Landbruksdepartementet en opgave over de omsetninger
 han har formidlet i løpet av de siste 2 kalender måneder.
 Opgaven skal for hver eiendom angi det herred hvori
 eiendommen ligger, matrikelbetegnelse, areal, selger,
 kjøper, kjøpesum, provisjon og øvrige omsetningsut-
 gifter.

Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere
 forskrifter angående opgavenes innhold.

De i nærværende paragraf omhandlede opgaver skal be-
 handles med størst mulig diskresjon.

§ 15. Megleren skal være underkastet den kontroll som
 vedkommende regjeringsdepartement måtte anordne.

Han er til enhver tid pliktig til å meddele de kontrolle-
 rende myndigheter de opplysninger og utskrifter som de måtte
 forlange angående hans økonomiske forhold, hans forretning
 og de spørsmål som står i forbindelse dermed, derunder
 også alle sådanne opplysninger som måtte ansees nødvendige
 til kontroll med at pliktig stempelavgift erlegges. Han er
 også pliktig til på forlangende å forevise for de nevnte myn-

24 juni. digheter sine forretningsbøker og øvrige dokumenter ved-
Nr. 13. rørende meglervirksomheten, derunder de i § 12 omhandlede
hos ham beroende eksemplarer av kontraktene vedrørende
avsluttede handler. Disse kontrakter og øvrige forretnings-
dokumenter kan av departementet også forlanges innsendt
til gjennemsyn.

Med de undtagelser som fremgår av denne lov, og de
som oppdragets samvittighetsfulle utførelse måtte nødven-
diggjøre, påhviler der megleren og de hos ham ansatte funk-
sjonærer taushetsplikt med hensyn til hvad de i forretnings-
medfør kommer til kunnskap om vedrørende andres forhold
forsåvidt ikke noe annet er særskilt bestemt ved lov.

Likeledes plikter de, som utøver den av departementet
anordnede kontroll i den utstrekning hvori undersøkelsens
øiemed og eventuelle forføininger til påtale av straffbare for-
hold tillater det å bevare taushet om det som derunder blir
dem bekjent, forsåvidt ikke noe annet er særskilt bestemt
ved lov.

§ 16. En meglers bevilling skal settes ut av kraft:

1. Når han innstiller sine betalinger, åpner akkordforhand-
ling eller kommer under konkurs. Departementet kan
ved påtegning på bevillingen atter sette den i kraft, når
vedkommende har opnådd akkord.
2. Når han blir umyndiggjort eller ophører å være norsk
statsborger. Hvis det forhold, som har medført at be-
villingen er satt ut av kraft senere ophører, kan bevil-
lingen kun settes i kraft igjen ved departementets på-
tegning på samme, når dette anser vedkommende skik-
ket for meglerhvervet.
3. Når han er siktet eller tiltalt for noen straffbar hand-
ling, og departementet finner at siktelsen berøver ham
den tillit som en megler bør ha.

En meglers bevilling bortfaller i alle tilfelle når han
i løpet av 2 på hinannen følgende år ikke har formidlet noen
omsetning.

Meglerens bevilling kan tilbakekalles av vedkommende
regjeringsdepartement, hvis han ikke etterkommer departe-
mentets anmodning om å stille sikkerhet, eller hvis departe-
mentet finner det godtgjort at megleren har gjort sig skyldig
i urettskaffent forhold, eller at han har overtrådt denne lov,
forskrifter utferdiget i henhold til samme eller de gjeldende
bestemmelser om stempelavgift av dokumenter eller endelig
hvis der inntreffer andre omstendigheter, som gjør det util-
rådelig at virksomheten fortsettes.

Når en meglerbevilling blir satt ut av kraft, tilbakekalt
eller bortfaller, blir kunngjørelse herom å innrykke i Norsk
lysingsblad.

§ 17. En meglers enke eller arvinger, som ikke fort- 24 juni.
setter forretningen med autorisert eiendomsmegler som be- Nr. 13.
styrer, jfr. § 5, kan på ansøking få tillatelse av vedkom-
mende regjeringsdepartement til å fortsette virksomheten i
et begrenset tidsrum til avvikling eller overdragelse av for-
retningen. Virksomheten må i denne tid bestyres av en
person som fyller vilkårene i § 4 under a, b, d og e og som
departementet finner å kunne godkjenne dertil. Når særlige
forhold tilsier det, kan der dispenseres fra kravene til alder
og praksis. Bestyreren er i sin funksjonstid underkastet denne
lovs bestemmelser.

Bestemmelsene i 1 ledd får tilsvarende anvendelse på
selskaper som driver eiendomsmegling når den på hvis meg-
lerbevilling virksomheten drives, avgår ved døden.

§ 18. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter gitt
med hjemmel i samme straffes med bøter eller med fengsel
i inntil 3 måneder forsåvidt ingen annen og strengere straffe-
bestemmelse kommer til anvendelse på forholdet.

§ 19. De som ved denne lovs ikrafttreden har rett til
å drive eiendomsmegling, kan fortsatt utøve denne rett, men
er underkastet denne lovs bestemmelser.

§ 20. De som før 1 juli 1932 er meddelt kommunal
bevilling i henhold til § 6 i lov av 9 juli 1926 om endringer
i lov om boligforholdene av 12 juli 1918 med tilleggslov av
23 juli 1919, skal i kraft av sådan bevilling og under iakttat-
gelse av de bestemmelser som gjelder for denne, kunne
drive sådan formidling som bevillingen gir hjemmel til så
lenge bevillingen er i kraft.

§ 21. Denne lov trer i kraft 1 januar 1939. Fra samme
tid opheves lov om eiendomsmeglere av 19 juni 1931.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i midlertidig lov om 24 juni.
fonds- og aksjemeglere av 14 august 1918 Nr. 14.
med forandringer i lover av 8 august 1924
og 19 juni 1931.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni
1938 sålydende:

24 juni. § 7 i midlertidig lov om fonds- og aksjemeglere av 14
Nr. 14. august 1918 med forandringer i lover av 8 august 1924 og
19 juni 1931 skal herefter lyde således:

§ 7 a. Enhver fonds- og aksjemegler skal stille sikkerhet i den utstrekning og på den måte som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer.

Sikkerheten hefter for ethvert ansvar som vedkommende pådrar sig under utøvelse av meglerhvervet.

Krav på å få en fordring fyldestgjort av sikkerheten foreldes i ett år. Kravet ansees i så henseende betimelig påtalt når kravet er kommet inn til departementet innen foreldelsesfristens utløp. Foreldelsesfristen regnes fra det tidspunkt som er nevnt i lov om straffelovens ikrafttreden av 22 mai 1902, § 28, første ledd.

Uten hensyn til bestemmelsen i det foregående ledd opphører dog sikkerheten i alle tilfelle å hefte og kan forlanges tilbakelevert når den er ombyttet med ny sikkerhet som vedkommende departement har godtatt og som omfatter også ansvar som megleren tidligere har pådratt sig. Likeså opphører sikkerheten å hefte fra den tid da departementet har mottatt meglerens meddelelse om at han opphører med sin meglervirksomhet eller fra den tid da meglerens bevilling er satt ut av kraft, tilbakekalt eller bortfalt i henhold til § 19, og der ikke innen den ovennevnte tid (frist) er anmeldt noe krav, men ellers først når de anmeldte krav er fyldestgjort eller av annen grunn bortfalt. Efter den ovennevnte tid (frist) kan sikkerheten forlanges innskrenket til det som trenges for å dekke de anmeldte krav.

b. Den som mener å ha krav å gjøre gjeldende overfor en megler eller hans bo og vil søke dekning i sikkerheten, må sende skriftlig anmeldelse derom til vedkommende departement bilagt med de dokumenter som kravet støtter sig til. Departementet underretter i anbefalt brev megleren eller hans bo og eventuelt den som måtte ha stillet sikkerheten. Hvis kravet og dets rett til dekning i meglersikkerheten ikke er fastslått overfor megleren eller hans bo på bindende måte, gir departementet megleren eller hans bo — og eventuelt garantisten — en frist på inntil 3 uker fra brevets avsendelse til å meddele om kravet anerkjennes til utbetaling eller ikke.

Bestrides kravet av megleren eller hans bo — eller eventuelt av vedkommende garantist — skal departementet i anbefalt brev snarest mulig sende anmelderen underretning derom samt om at retten til å begjære kravet fyldestgjort av sikkerheten tapes hvis det ikke innen 3 måneder fra av-

eller bortfaller, blir kunngjort herom i en offentlig lysingsblad.

sendelsen av underretningen godtgjøres for departementet 24 juni. at tvisten er løst eller at det nødvendige er foretatt for å få Nr. 14. den løst.

Når et anmeldt krav overfor megleren eller hans bo er fastslått på bindende måte og det likeledes på bindende måte er fastslått at kravet har rett til dekning i meglersikkerheten eller vedkommende departement etter de foreliggende opplysninger finner det utvilsomt at kravet er berettiget til dekning i sikkerheten, skal departementet snarest mulig i anbefalt brev gi megleren eller hans bo varsel om at han eller boet innen 3 uker fra avsendelsen av varslet må godtgjøre for departementet at kravet er dekket eller at det på annen måte er bortfalt. Hvis megleren har opphørt med meglervirksomheten, sendes varslet til hans bopel her i riket hvis denne er kjent eller det kan skaffes opplysning om den, men ellers til hans senest til departementet anmeldte forretningssted.

c. Hvis de frister som er omhandlet i post b, 1ste og 3dje ledd, blir oversittet eller det ikke kan godtgjøres at kravet er dekket eller på annen måte bortfalt skal departementet suspendere meglerens bevilling hvis den ikke allerede er trådt ut av kraft, og med prækusiv virkning, forsåvidt angår retten til fyldestgjørelse av sikkerheten, opfordre enhver som mener å ha rett til fyldestgjørelse av sikkerheten, til innen 3 måneder å anmelde og bevisliggjøre sine krav. Opfordringen bekjentgjøres i Norsk lysingsblad og for øvrig gjennom pressen og ved opslag i den utstrekning som departementet anser det for hensiktsmessig.

Når anmeldelsesfristen er utløpet, skal de innkomne anmeldelser i 14 dager ligge til eftersyn i departementet for de fordringshavere som har foretatt anmeldelse og for megleren eller eventuelt hans bo — og eventuelt også garantisten — hvorefter det ved departementets foranstaltning gis disse anledning til under et møte å fremkomme med sine innsigelser. Utleggelsen og innkallelsen til dette møte bekjentgjøres sammen med den opfordring som er omhandlet i foregående ledd.

Når det som er foreskrevet i de 2 foregående ledd er iaktatt, anvender departementet uten hinder av inntrådt akkordforhandling eller konkursbehandling det fornødne av sikkerheten til dekning av de krav som ikke er bestridt eller som er avgjort ved endelig dom, mens avsetning foretas til de krav som er bestridt eller ennå ikke er forfalt. Er det, når betingelsene for å dekke et krav av sikkerheten ellers foreligger, ikke avgjort ved endelig dom at kravet er av så-

24 juni. dan art at sikkerheten hefter for det, avgjøres dette spørsmål med endelig virkning av departementet. Søksmål som er anlagt for å få dette spørsmål avgjort, bortfaller i så fall.

Hvis sikkerheten ikke er tilstrekkelig til å dekke alle krav, foretar departementet en forholdsmessig fordeling etter først å ha avholdt det nødvendige til dekning av sine egne utlegg.

Er sikkerheten stillet i form av verdipapirer, kan disse, når anmeldte krav skal fyldestgjøres av dem, selges ved offentlig auksjon eller ved fonds- og aksjemegler på børsen.

Bestemmelsene i denne paragraf gjør ingen innskrenkninger i det personlige ansvar som megleren måtte pådra sig efter vanlige erstatningsregler.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1939.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. **Lov om forandring i lov om mønstre av**
Nr. 15. 2 juli 1910.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

I § 10 i lov om mønstre av 2 juli 1910 med tilleggslav av 27 mai 1921 tilføies som fjerde ledd:

Er sådan overenskomst sluttet med noen fremmed stat som i 3 ledd nevnt, gjelder forskriften i 1 ledd heller ikke mønstre registrert av i Norge bosatte personer eller av i Norge drevne virksomheter som innfører således mønstervernede gjenstander fra vedkommende fremmede stat.

II.

Denne lov trer i kraft 1 august 1938.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i midlertidig lov av 24 juni. 25 juni 1937 om adgang for Kongen til å Nr. 16. treffe foranstaltninger til en ordning av utførselen av klippfisk, saltfisk og tørrfisk.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov av 25 juni 1937 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til en ordning av utførselen av klippfisk, saltfisk og tørrfisk skal herefter lyde som følger:

§ 2. Er i et fremmed land innførselen av klippfisk fra Norge undergitt kvantitativ begrensning ved kontingentering, og den for Norge fastsatte kontingent er opnådd ved innrømmelser gjort vedkommende fremmede stat i avtale mellom dennes regjering og den norske regjering, kan Kongen bestemme at denne kontingent skal fordeles efter regler og på betingelser som fastsettes av et utvalg. Det samme gjelder for fordeling av eksporten av klippfisk fra Norge til land som ved avtale og mot innrømmelser som foran nevnt har forpliktet sig til ubetinget eller betingelsesvis å kjøpe et visst kvantum eller en viss del av sin samlede klippfiskimport til levering fra Norge.

De i første ledd nevnte regler og betingelser revideres av utvalget når Kongen bestemmer det.

Eksportens fordeling efter de fastsatte regler og betingelser og ordningens gjennomførelse for øvrig skjer:

1. Når det er utferdiget sådan bestemmelse som omhandlet i § 1, efter foranstaltning av den organisasjon eller de organisasjoner hvis vedtekter er godkjent i henhold til denne lov, og overensstemmende med bestemmelser som disse har fastsatt og som er godkjent av departementet.
2. Når det ikke gjelder noen sådan bestemmelse som omhandlet i § 1, ved de organer som vedkommende departement utpeker dertil, og overensstemmende med bestemmelser fastsatt av departementet.

Utgiftene vedrørende fordelingsreglenes og -betingelsenes fastsettelse og revisjon, fordelingen og den dermed i forbindelse stående ordning utlignes på dem som får andel i eksporten til vedkommende land. Departementet kan bestemme at hver enkelt av disse på forhånd skal stille betryg-

24 juni. gende sikkerhet for riktig betaling av de utgifter som faller
Nr. 16. på ham.

§ 12. Denne lov gjelder fra og med 2 september 1937 til
og med 1 september 1939.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. **Lov om forandring i lov om godtgjørelse**
Nr. 17. **til stortingsmenn av 11 august 1924, jfr.**
endringslover av 22 april 1927, 19 mai 1933
og 25 juni 1937.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20
juni 1938 sålydende:

I.

§ 1, første ledd, i lov om godtgjørelse til stortingsmenn
av 11 august 1924, jfr. endringslover av 22 april 1927, 19
mai 1933 og 25 juni 1937, skal lyde slik:

Den godtgjørelse som ifølge grunnlovens § 65 tilkommer
enhver representant for deltagelse i Stortinget fastsettes til
syv tusen kroner for hvert ordentlig Storting uten hensyn til
samlingstidens lengde.

§ 1, tredje ledd, skal lyde slik:

For deltagelse i et overordentlig Storting er godtgjørel-
sen tretti kroner daglig.

II.

Denne lov gjøres gjeldende fra og med stortingssesjonen
1938.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i skatteloven for landet av 18 august 1911. 24 juni.
Nr. 18.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelse i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 73, annet ledd. Vedkommende regjeringsdepartement kan tillate at inntektsskattøren enkelte år settes høiere, når herredstyret beslutter å andra herom. Gjelder andragendet en skattøre over 15 pct., må beslutningen herom være vedtatt med minst $\frac{2}{3}$ flertall. For at sådan tillatelse skal meddeles, må det godtgjøres at ligningsansettelsene er rimelige, at en hensiktsmessig reduksjonstabell er anvendt, og at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet. Departementet kan kreve ligningen undergitt nærmere prøvelse av Riksskattestyret, som, hvor dertil finnes grunn, påbyr om-ligning under befølgelse av nærmere angitte regler eller anvendelse av en forandret reduksjonstabell.

II.

Denne lov trer i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1938—1939.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i skatteloven for byene av 18 august 1911. 24 juni.
Nr. 19.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelse i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde:

§ 66, annet ledd. Vedkommende regjeringsdepartement kan tillate, at inntektsskattøren enkelte år settes høiere, når bystyret beslutter å andra herom. Gjelder andragendet en skattøre over 15 pct., må beslutningen herom være vedtatt med minst $\frac{2}{3}$ flertall. For at sådan tillatelse skal meddeles,

24 juni. må det godtgjøres, at ligningsansettelsene er rimelige, at en Nr. 19. hensiktsmessig reduksjonstabell er anvendt, og at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet. Departementet kan kreve ligningen undergitt nærmere prøvelse av Riksskattestyret som, hvor dertil finnes grunn, påbyr omligning under befølgelse av nærmere angitte regler eller anvendelse av en forandret reduksjonstabell.

II.

Denne lov trer i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1938—1939.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. Lov om forandringer i skattelov for
Nr. 20. landet av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 26, første ledd, nytt bokstav t.

Fond opprettet i henhold til loven om arbeiderfond.

§ 44, første ledd, bokstav k.

Beløp som avsettes til fond for ydelse av pensjon (derunder uførhets-, enke- og barnpensjon) til funksjonærer og arbeidere i den skattepliktiges næring. Fradraget er betinget av, at fondets statutter er stadfestet av Kongen, at dets midler ikke i noe tilfelle hefter for den skattepliktiges gjeld, og at dets inntekter heller ikke for noen del tilfaller den skattepliktige. Har fondet også annet formål enn det å yde pensjoner som nevnt, skal bare det beløp som kan beregnes å være avsatt til dekning av de tilsagte pensjonsydelse fratrekkes. Kan slik beregning ikke foretas, ansettes fradraget ved skjønn av ligningsmyndighetene.

§ 51, tredje ledd opheves.

II.

Denne lov trer i kraft straks og anvendes første gang ved skatteligningen for 1938—39.

Ved ligningen for dette år kan den skattepliktige kreve 24 juni. fradrag overensstemmende med § 44, første ledd, bokstav k, Nr. 20. selv om fondets statutter ennå ikke er stadfestet av Kongen, når det godtgjøres at andragende om stadfestelse er inn-sendt til vedkommende departement innen 2 måneder etter nærværende lovs ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i skattelov for 24 juni. byene av 18 august 1911. Nr. 21.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 21, første ledd, nytt bokstav s.

Fond opprettet i henhold til loven om arbeiderfond.

§ 38, første ledd, bokstav k.

Beløp som avsettes til fond for ydelse av pensjon (der-under uførhets-, enke- og barnepensjon) til funksjonærer og arbeidere i den skattepliktiges næring. Fradraget er betinget av at fondets statutter er stadfestet av Kongen, at dets midler ikke i noe tilfelle hefter for den skattepliktiges gjeld, og at dets inntekter heller ikke for noen del tilfaller den skattepliktige. Har fondet også annet formål enn det å yde pensjoner som nevnt, skal bare det beløp som kan beregnes å være avsatt til dekning av de tilsagte pensjonsydelse fratrekkes. Kan slik beregning ikke foretas, ansettes fradraget ved skjønn av ligningsmyndighetene.

§ 41, tredje ledd opheves.

II.

Denne lov trer i kraft straks og anvendes første gang ved skatteligningen for 1938—39.

Ved ligningen for dette år kan den skattepliktige kreve fradrag overensstemmende med § 38, første ledd, bokstav k,

24 juni. selv om fondets statutter ennå ikke er stadfestet av Kongen, Nr. 21. når det godtgjøres at andragende om stadfestelse er innsendt til vedkommende departement innen 2 måneder efter nærværende lovs ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. Lov om forandring i lov av 13 juli 1921 Nr. 22. inneholdende midlertidige bestemmelser om skatt til staten på inntekt og formue.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1938 sålydende:

I.

§ 7, annet ledd i lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om skatt til staten av inntekt og formue skal herefter lyde således:

Ved utligningen av fondsskatt blir årsinntekten ikke å ansette ved gjennomsnittsberegning, hvorimot det i inntekten for siste år gjøres fradrag for underskudd, som selskapet har hatt i de forutgående 2 år. Underskudd i det første av de 2 år kommer dog kun til fradrag i den utstrekning, hvori det ikke er opveiet ved en inntekt i det annet år. I inntekten for det enkelte år gjøres fradrag for:

- 1) Avsetning til lovbefalt reservefond, inntil fondet har nådd den minstepørrelse som påbys i lovgivningen.
- 2) Pliktig avgift til arbeiderfondet, jfr. midlertidig lov av 8 april 1938.
- 3) Avsetning til fond eller premie til forsikring som nevnt i § 4 i loven om arbeiderfondet, forsåvidt beløpene ikke allerede i medhold av bestemmelsene i de almindelige skattelover er fratrasket i inntekten.
- 4) Avsetning til sikkerhetsfond i livsforsikringsselskap inntil fondet har nådd grenseverdien, jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

Krav på fradrag som nevnt under 1) til 4) må, for å komme i betraktning, fremsettes av vedkommende selskap ved hvert års ligning.

II.

24 juni.

Denne lov trer i kraft straks og anvendes første gang ved skatteligningen for 1938—39. Nr. 22.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk av 12 mars 1926. 24 juni. Nr. 23.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 23 juni 1938 sålydende:

I.

§ 14 i lov om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk av 12 mars 1926 skal herefter lyde således:

Finner kontrollrådet at der av en sammenslutning eller ved en avtale som nevnt i § 6, post 1 og 2, eller av en erhvervsdrivende som nevnt i § 6, post 3 og 4, er fastsatt, kreves, tas eller innrømmes urimelig høi eller lav pris eller fortjeneste eller urimelige forretningsvilkår ellers eller gjøres ugrunnet forskjell mellom kunder eller distrikter med hensyn til pris eller andre forretningsvilkår, kan rådet efter innstilling fra kontrollkontoret gi slike bestemmelser som rådet finner nødvendige til regulering av forholdet.

Det samme gjelder om rådet finner at der ellers i et erhverv er fastsatt, kreves, tas eller innrømmes slik pris, fortjeneste eller slike forretningsvilkår eller gjøres slik forskjell mellom kunder eller distrikter som nevnt i foregående ledd, når rådet finner at konkurransen innen erhvervet ikke er tilstrekkelig virksom eller foregår på slik måte at den ikke kan antas å ville medføre ophevelse av det mislige forhold.

Bestemmelse til forhøielse av pris eller fortjeneste må bare treffes, dersom rådet finner slik inngripen nødvendig for å oprettholde innenlandske bedrifter under konkurransekamp med utenlandske eller innenlandske konkurranseregulerende sammenslutninger eller storbedrifter eller hvor det ellers antas nødvendig for å hindre at konkurransen innen erhvervet innskrenkes eller vanskeliggjøres til skade for almene interesser eller for å verne en erhvervsdrivende mot en konkurranse som rådet finner åpenbart utilbørlig.

24 juni. Rådet kan gi kontrollkontoret en kontrollnevnd eller en
 Nr. 23. sammenslutning eller et utvalg av erhvervsdrivende myndighet til å treffe avgjørelser til gjennomføring av en regulering som rådet har gjort vedtak om. Slike avgjørelser kan dog alltid innbringes for rådet efter de nærmere bestemmelser som rådet fastsetter.

Før avgjørelse treffes i henhold til denne paragraf bør representanter for vedkommende erhverv eller sammenslutning være gitt anledning til å uttale sig, såfremt dette ikke volder vesentlig forsinkelse av avgjørelsen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. **Lov om forandringer i lov om veivesenet.**

Nr. 24.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 23 juni 1938 sålydende:

Lov om veivesenet av 21 juni 1912 endres således:

§ 22 første ledd skal lyde:

Til anlegg, omlegging eller utvidelse av offentlig vei eller bro med tilhørende fortau, båtbrygger (båtkaier), oplags- og holdeplasser, parkeringsplasser, garasjer, staller, verksteder, arbeiderbarakker og veivokterboliger er enhver pliktig til å avstå fornøden grunn og veibyggingsmaterialer med fornøden vei til disses fremdrift. Dessuten kan kreves avstått grunn og rettigheter for en hensiktsmessig regulering av grenser og bruksforhold eller for overdragelse til andre som blir berørt av anlegget. Også ellers kan grunn med Kongens samtykke kreves avstått når særlige forhold gjør det ønskelig.

§ 22 nytt fjerde og femte ledd.

Ved avståelse efter denne paragraf er saksøkte pliktig til å ta mot grunn eller rettighet som vederlag for det avståtte, såfremt skjønnnet finner denne ordning rimelig.

Når det gjelder vanskelige spørsmål vedkommende grenser, ordning av bruksrettigheter m. v., kan skjønnnet tilkalle vedkommende utskiftningsformann til veiledning.

§ 27. Departementet eller fylkesveistyret kan utferdige 24 juni.
forbud gjeldende for inntil 3 år av gangen mot at det uten Nr. 24.
henholdsvis departementets eller fylkesveistyrets tillatelse
opføres bygninger i offentlig veilinje som er utstukket i
marken. For mulig erstatningskrav gjelder reglene i § 29,
annet ledd.

§ 33 annet ledd.

Hvor fylkesveistyret eller — for de i § 12 a nevnte veier
— departementet ikke ved veiens bygging eller senere be-
stemmer at det skal være gjerde, avgjøres spørsmålet om
gjerdeplikten ved skjønn. Opnåes ikke overenskomst om er-
statningens størrelse, fastsettes den i alle tilfelle ved skjønn.

§ 33 siste ledd.

Undlater vedkommende eier eller bruker av grunnen å
opføre gjerde for hvilket erstatning er bestemt, innen en av
veivesenet fastsatt frist, kan det besørges opført på hans
bekostning. Bestemmelse herom må treffes innen seks må-
neder etter fristens utløp. Etter denne tid kan intet krav på
erstatning for gjerdehold reises av eier eller bruker, hvis vei-
vesenet ikke senere forlanger gjerde opført.

§ 34. Er det bestemt at gjerder skal opføres ved offent-
lig vei, skal de opsettes i grenselinjen og på den til veien
hørende grunn og må ikke uten samtykke av fylkesveistyret
eller — for de i § 12 a nevnte veier — av departementet stå
nærmere kanten av veien, eller i tilfelle fortau, enn 2,5 meter.

Hvorledes gjerder skal være innrettet, bestemmes av fyl-
kesveistyret. Ulovlig opførte gjerder kan av veivesenet be-
sørges nedrevet eller flyttet på eierens bekostning.

Såfremt fornødne midler er bevilget eller stillet til rå-
dighet, kan eldre gjerder, som ikke oppfyller de fastsatte reg-
ler, av veivesenet kreves forandret mot erstatning, hvis stør-
relse — i mangel av mindelig overenskomst — bestemmes
ved skjønn.

§ 36. Ingen bygning eller del av samme (herunder til-
bygg på eldre bygning) må opføres nærmere kanten av
offentlig vei, fortau, holdeplass eller oplagsplass enn 7,5
meter. Dog kan fylkesveistyret så vel i enkelte tilfelle som
for hele veier eller vestrekninger under særlige omstendig-
heter tillate at avstanden innskrenkes til 3,5 meter. Til op-
førelse av bygning m. v. enda nærmere kreves samtykke av
vedkommende regjeringsdepartement.

I kryss (møte) i plan mellom offentlige veier eller mel-
lem sådan vei og annen vei som er åpen for almindelig ferd-
sel, jernbane eller sporvei må bygning ikke opføres innenfor et
område som begrenses av rette linjer mellom punkter belig-

24 juni. gende i veienes (jernbanens, sporveiens) midtlinjer og 40 Nr. 24. meter fra disses skjæringspunkt.

Fylkesveistyre kan — for fylkesveienes vedkommende med departementets samtykke — utvide eller nedsette de i foregående ledd fastsatte krav om bygningers avstand fra veikryss, så vel i enkelte tilfelle som for hele veier eller veistrekninger.

Nedrive eller opbrenner eldre bygninger som helt eller delvis ligger i kortere avstand fra veikanten enn fastsatt i denne paragraf, kan de opføres på samme tomt innen 5 år. Fylkesveistyre kan under særlige forhold forlenge fristen. Før gjenopførelse finner sted, må det gis underretning til overingeniøren for fylkets veivesen. Fylkesveistyre kan forby gjenopførelse for et tidsrum av inntil $\frac{1}{2}$ år. Med departementets samtykke kan forbudet gjøres gjeldende for lengere tid. Foran nevnte 5 års frist opphører å løpe i den tid forbudet gjelder.

Såfremt fornødne midler er bevilget, kan fylkesveistyre mot erstatning, som i mangel av mindelig overenskomst fastsettes ved skjønn, kreve at eldre bygninger flyttes i den avstand fra vei som er fastsatt i denne paragraf.

Det samme gjelder ved gjenopførelse innen 5 års fristens utløp av nedrevne eller brente bygninger.

Opføres bygning eller del av samme nærmere veien enn tillatt, kan den besørges nedrevet på eierens bekostning, når han selv ikke fjerner den innen en av fylkesveistyre satt frist.

For de i § 12 a nevnte veier treffes de i denne paragraf omhandlede bestemmelser i alle tilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 39 annet ledd.

Ønskes et industrielt anlegg opført nærmere offentlig vei enn 10 meter, regnet fra veikanten, må herom inngis andragende til fylkesveistyre, som treffer avgjørelse i saken. Bilreparasjonsverksteder og meierier regnes i denne henseende alltid som industrielle anlegg.

§ 40 første ledd.

Løipestrenger, taubaner, elektriske og andre kraftledninger, private telegraf- og telefonledninger, is-, tømmer- og vannrenner, private broer, skinneganger, vareramper, tette gjerder, murer og lignende skal ikke kunne anbringes over, under, langs eller umiddelbart ved offentlig vei uten tillatelse av fylkesveistyre, som i tilfelle fastsetter de nærmere regler for anbringelsen. Heller ikke må større oplag, avfall eller andre generende eller skjemmende gjenstander uten fylkesveistyrets tillatelse legges umiddelbart ved offentlig vei. Uten at sådan tillatelse er innhentet, må det ikke anbringes

reklameskilter og lignende innretninger på veiens eiendoms- 24 juni.
område eller innenfor en avstand av 25 meter fra dette — Nr. 24.
herfra dog undtatt almindelige skilter på forretningslokaler
hvormed vedkommende forretningsdrivende reklamerer for
sine varer eller for sin bedrift, forsåvidt skiltene er anbragt
direkte på egen husvegg, og veivesenet finner at de ikke kan
forveksles med veiskilter eller varselskilter. Er slike skilter
tidligere uten tillatelse opsatt nærmere vei enn foran nevnt,
kan fylkesveistyret forlange at de innen 1 år blir fjernet.
For de i § 12 a nevnte veier treffes de her omhandlede be-
stemmelser av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 81 første ledd.

Kongen kan meddele tillatelse til anlegg av privat vei
— med broer — over annenmanns eiendom fra hoteller, bryg-
ger, oplag, industrielle anlegg, stenbrudd eller skog til
offentlig vei, jernbanestasjon, tømmeroplagsplass, fløtnings-
vassdrag eller ferdselsvei til vanns samt fra skog til indu-
strielle anlegg til foredling av trevirke eller oplagstomt, når
det godtgjøres at veien er av betydelig interesse for driften,
og at fordelene ved samme er av overveiende betydning i for-
hold til den derved bevirkede skade eller ulempe.

§ 88 første ledd.

Når privat vei blir brukt som felles adkomst fra flere
eiendommer til offentlig vei, jernbanestasjon eller ferdsels-
vei til vanns, skal alle eiere såfremt noen av dem forlanger
det, være pliktige — enhver efter det forhold hvori bruken
skjønnnes å vedkomme hans eiendom — til å holde veien så
vel vinter som sommer i forsvarlig stand samt forsynt med
fornødne broer, hvor sådanne før har vært anbragt, alt for-
såvidt ikke rettigheter, erhvervet ved kontrakter eller på
annen lovlig måte, heri gjør endring. Den her omhandlede
plikt gjelder så vel tilveiebringelse av nødvendige materialer
som selve arbeidets utførelse. Ved tomtfeste eller jordleie
for lengere tid påhviler vedlikeholdet leieren med mindre
annet er bestemt i kontrakten.

§ 90 annet ledd.

Når noen undlater å etterkomme hvad det ved skjønn
etter foregående paragraf er ham pålagt, skal tilsynsmannen
melde dette til veivesenet som kan la veien utbedre for ved-
kommendes regning og i tilfelle med fylkesmannens godkjen-
nelse la beløpet inndrive ved utpantning. Det samme gjelder
for heromhandlede slags veier, hvor vedlikeholdet er bestemt
ved utskiftningsforretning.

§ 93. Private veier, broer og brygger (kaier), som står
åpne for ferdsel, skal kunne undersøkes av vedkommende fyl-
kesmann, for at deres sikkerhet kan kontrolleres.

24 juni. Forsåvidt det ved sådan undersøkelse finnes at benyt-
 Nr. 24. telsen kan være farlig, skal der skje innberetning med for-
 slag til sikkerhetsforanstaltninger til vedkommende politi-
 myndighet, som kan avstenge eller nedlegge forbud, helt eller
 delvis, mot fortsatt bruk av vedkommende vei, bro eller
 brygge.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. **Kongelig kunngjøring** om avgift til statskas-
 sen av apotekenes omsetning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 8 juni 1938 gjort dette vedtak om avgift
 til statskassen av apotekenes omsetning:

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart
 apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere
 tilleggslover eller med plikt til å underkaste sig en ny apo-
 teklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig
 bestemmelsene om avgift, skal for budgettåret 1 juli 1938—
 30 juni 1939 svare avgift til statskassen av sin omsetning
 efter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000 av omsetningen er avgiftsfri.
2. Fra restbeløpet trekkes 25 pct. for almindelige handels-
 varer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsetning svares følgende avgifter:

Av 1ste kr. 5000 (eller deler derav) 1 pct.

» 2net » 5000 —»— 2 »

» 3dje » 5000 —»— 3 »

» 4de » 5000 —»— 4 »

» 5te » 5000 —»— 5 »

» 6te » 5000 —»— 6 »

» 7de » 5000 —»— 7 »

» overstigende omsetning. 8 »

De således utregnede avgifter forhøies:
 for apotek med omsetning

over kr. 75 000 til og med kr. 100 000 med 5 pct.

» » 100 000—kr. 150 000 » 10 »

» » 150 000— » 200 000 » 15 »

» » 200 000 » 20 »

4. Den som efter avtale med staten om avløsning av salg- 24 juni.
bart apotek efter avløsningen driver apoteket som personlig privilegium, betaler avgift i samnhøve med det som derom er bestemt i avtalen og efter de avgiftsbestemmelser som gjaldt på avløsningstiden.

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp som er innkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp å medregne som er innkommet for varer som enten direkte eller gjennom mellemmenn forhandles til andre apotek.

Omsetningen ved filialapotek og almindelig medisinsalg blir å beregne særskilt fra hovedapotek. Omsetning ved håndkjøpsutsalg regnes med i hovedapotekets.

§ 3. Det departement som medisinalvesenet hører under, kan helt eller delvis frafalle avgiften, hvor det vilde falle særlig trykkende for vedkommende å utrede den, samt avgift av omsetning av sukkersykemidlet Insulin som foregår uten fortjeneste fra apotekene.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10 opkreves ikke.

Dette Stortingets vedtak bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om midlertidig omset- 24 juni.
ningsavgift til statskassen for budgett-
terminen 1 juli 1938—30 juni 1939.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 20 mai 1938 fattet følgende beslutning:

§ 1. I budgettåret 1 juli 1938—30 juni 1939 erlegges til statskassen omsetningsavgift med 1 pct. av beløpene ved de salg som efter nedenstående bestemmelser er avgiftspliktige.

§ 2. Gjenstand for avgiftsplikt er, forsåvidt ikke annet fremgår av det efterfølgende, ethvert salg av en vare, medmindre det skjer fra produsent enten til erhvervsdrivende som omsetter vare av vedkommende slags i sin erhvervsvirksomhet eller til produsent som bruker vare av vedkommende slags som råstoff eller halvfabrikat i sin vareproduksjon. Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at ved salg fra produsent til produsent også varer som på annen måte forbrukes under vareproduksjon, skal undtas fra avgiftserleggelse.

24 juni. Bestemmelsen i første ledd gjelder uansett om salget skjer for egen eller andres regning. Skjer salget for andres regning, ansees det for opdragsgiverens salg.

Under uttrykket salg inngår også salg ved auksjon, salg til samvirkelag fra medlemmer og samvirkelags salg til medlemmer samt levering av varer som er produsert på bestilling, såfremt det for produksjonen nødvendige materiale helt eller hovedsakelig er ydet av produsenten.

Det samme gjelder levering av varer i forbindelse med utførelse av en arbeidsydelse, selv om varens anvendelse inngår som et ledd i arbeidsydelsens utførelse.

Likestillet med salg er bytte og levering av varer som godtgjørelse for mottatte tjenester eller ydelser samt uttagning av varer til eget bruk ved den som foretar eller lar foreta avgiftspliktig salg.

§ 3. Skjer salget fra butikk, ansees det i ethvert tilfelle som avgiftspliktig.

Vedkommende regjeringsdepartement kan dog på andragende i enkelte tilfelle samtykke i at de i § 2 første ledd fastsatte undtagelser fra avgiftsplikten får anvendelse også ved salg fra butikk.

§ 4. Uansett bestemmelsene i §§ 2 og 3 er fra avgiftsplikten undtatt:

- a. Statens salg (dog ikke Vinmonopolets).
- b. Offentlig myndighets salg av inndradde varer eller hitte-gods.
- c. Salg som inngår som ledd i en tvangsfullbyrdelse i henhold til derom gjeldende lovgivning, herunder konkursboers auksjonssalg.
- d. Ethvert salg, dog ikke fra butikk, av frembringelser av gårdsbruk med binæringer, husdyrhold og havebruk som drives av selgeren.
- e. Ethvert salg, dog ikke fra butikk, av fersk, saltet, røket, tørret eller lutet fisk, tran, rogn, silde- og fiskemel samt skalldyr (hummer, kreps, krabbe, reker, blåskjell m. v.).
- f. Lægers og dyrlægers salg i henhold til den derom gjeldende lovgivning av lægemidler og andre ting som brukes i sykepleien.
- g. Utgivers eller trykkes salg i enhver form av aviser og tidsskrifter samt ethvert salg av aviser og tidsskrifter ved omførsel.
- h. Bevertningssteders salg til fortæring eller bruk på stedet.
- i. Leilighetsvis salg med politiets tillatelse i velgjørende eller almenntilgode øiemed av varer som er kjøpt eller gitt dertil.

- j. Salg til utlandet, til Svalbard eller til bruk på Svalbard 24 juni. samt til bruk for skib i utenriks fart, derunder skib som driver fiske eller fangst i Nordishavet, ved Grønland, Island, Svalbard eller Jan Mayen.
- k. Levering av varer i forbindelse med bygning, reparasjon eller vedlikehold av skib.
- l. Salg, dog ikke ved auksjon, av innbo og annet løsøre som den, for hvis regning salget finner sted, har eiet til eget bruk.
- m. Salg ved omførsel av ville bær og av ville blomster og urter.
- n. Salg av vann, gass og elektrisitet.

Vedkommende regjeringsdepartement kan undta andre salg eller visse ledd i omsetningen fra avgiftsplikten således under hensyntagen til salgenes ubetydelighet eller foreliggende særegne forhold.

§ 5. I denne avgiftsbeslutning forstås ved:

råstoff: En ikke bearbeidet vare som ved foredling eller bearbeidelse brukes til å danne en ny vare eller til i mekanisk eller kjemisk omdannelse å inngå som element i en sådan;

halvfabrikat: En ved foredling eller bearbeidelse fremstillet vare som i produksjonsvirksomhet brukes til ved videre bearbeidelse å danne en ny vare eller til å inngå som ledd i en sådan.

Under uttrykket «produsent» inngår bl. a. den som driver fiske, gårdsbruk med binæringer, husdyrhold, havebruk, skogbruk, grubedrift, stenbrudd og lignende samt jakt og fangst.

Likestillet med produsent er meieri som eies av leverandører, forsåvidt angår salg av frembringelse av leverandørenes gårdsbruk.

Den som driver brenning og maling av kaffe, maling og pakking av krydderier, grøping/maling av mais, blanding av kraftfôr eller modning av frukt ansees ikke som produsent.

Om forståelsen av uttrykket «salg ved omførsel» gjelder hvad derom er fastsatt i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

Om forståelsen av begrepet «butikk» kan departementet gi nærmere bestemmelser.

§ 6. Av varer som innføres her til riket erlegges ved innførselen avgift efter denne avgiftsbeslutning i tilfelle, hvor de innføres for regning av andre enn erhvervsdrivende her i riket som omsetter vare av vedkommende slags i sin erhvervsvirksomhet eller produsent som bruker den som råstoff eller halvfabrikat i sin vareproduksjon. Kongen eller den han be-

24 juni. myndiger kan bestemme at ved innførsel for regning av produsent også varer som på annen måte forbrukes under vareproduksjon skal undtas fra avgiftserleggelse.

For de tilfelle hvor varer ved innførselen ennå ikke er solgt av vedkommende leverandør i utlandet, gis nærmere bestemmelser av departementet.

Det som her er bestemt gjelder også varer som overføres fra Svalbard eller Jan Mayen.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

24 juni. **Kongelig resolusjon.**

I de bestemmelser som i henhold til lov om kringkastning av 24 juni 1933 § 12 blev fastsatt ved kongelig resolusjon av 13 april 1934 gjøres følgende tillegg i punkt III: «Kirkedepartementet har adgang til å nedsette eller frafalle avgiften for visse grupper av forhandlere.»

24 juni. **Kongelig resolusjon.**

I. Med hjemmel i § 2 i lov om sykegymnaster og massører av 19 juni 1936 godkjennes nedennevnte herreders vedtak om at den som vil utøve virksomhet som sykegymnast eller massør i herredet må ha godkjenning av helserådet (vedtakenes datum er tilføiet i parentes):

Haus herred, Hordaland fylke (19 april 1938), med virkning fra 1 juli 1938.

Spydeberg herred, Østfold fylke (30 april 1938).

Ringebu herred, Opland fylke (7 juni 1938).

II. Resolusjonen trer i kraft straks.

24 juni. **Kongelig resolusjon.**

I. I henhold til §§ 11 og 4 i sundhetsloven av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930 og i henhold til § 3 i tuberkuloseloven av 8 mai 1900, gis stadfesting på vedtak av Rødøy herredstyre, Nordland fylke, i møte 3 mai 1938 om nye almindelige helseforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløse syke skifter bopel, dog med et par forandringer og en tilføiet henvisning.

II. De almindelige helseforskrifter som nu gjelder for herredet, stadfestet ved kongelig resolusjon av 14 november 1885 opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft. 24 juni.

Forskriftene lyder så:

Om tilsynet.

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann, valgt blandt helserådets medlemmer. Tilsynsmennene har hver i sin krets plikt til å påse helseforskriftene gjennomført og overholdt. Tilsynsmennene velges i første helserådsmøte etter at nyvalgt herredstyre har begynt sitt virke og fungerer til neste valg.

Om bygningsvesen.

§ 2. Ved opførelse eller påbygning av bolig, som er bestemt til varig opphold for mennesker, eller uthus til sådan bolig, skal melding derom sendes til nærmeste medlem av helserådet. Denne skal sende meldingen videre til helserådets ordfører. Følgende skal iakttas:

- a. Ved nybygg skal der så vidt mulig til hustomt velges et sted med lett adgang til godt og rikelig drikkevann og tilfredsstillende kloakkavløp.
- b. Avstanden mellom våningshus og matbod på den ene side, privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjærfe på den annen side, må ikke være mindre enn 10 meter.
- c. Bebyggelsen skal ordnes slik at der kan komme så meget sol til beboelsesrummene som det efter forholdene på stedet er anledning til, og intet hus må anbringes slik at det tar bort sollyset for et annet beboelseshus.
- d. Matjorden skal fjernes fra hustomten; denne skal være tørr og ved tilstrekkelig avgrøftning og avledning beskyttet mot overvann og mot grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig. På tun og gårdsplass skal fordypningene utfylles, så der ikke dannes vann- eller sølepytter.
- e. Våningshus som er bestemt til varig opphold for mennesker, skal opføres på undermur av gråsten eller betong av minst 30 cm høide over jorden. Undermuren skal være tett, og hvor det ikke er kjeller, skal den være forsynt med minst 2 trekkhull, hvert minst 150 cm² stort. Trekkhullene må være dekket med smågitret rist. Over grunnmuren skal det legges isolasjonsbelegg. Hvor det ikke er kjeller må det mellom gulvet i første etasje og jordoverflaten være minst 60 cm avstand.
- f. Gulvet i nederste etasje skal være dobbelt og forsynt med tørr fyll mellom gulvene. Fyll fra gamle bygninger, eller torvmold som fyll må ikke brukes.

- 24 juni. g. Ethvert beboelsesrum som ikke har skråtak, skal være minst 2,50 meter høit fra gulv til loft. I eneboliger og småhus kan dog høiden innskrenkes til 2,35 meter, og i enkelte rum som innredes fra nytt av i eldre bygninger, kan høiden med helserådets samtykke innskrenkes inntil 2,20 meter. Hvor loftsbjelkene er frittliggende regnes høiden til disses underkant. I rum med skråtak må en så stor del av rummet som svarer til halvdelen av dettes gulvflate, ha en høide på minst 2,50 meter — i eneboliger og småhus 2,35 meter — og høiden under skråtaket må intet sted være under 1,50 meter. Hvor sådant rum innredes fra nytt av i eldre bygning, kan med helserådets samtykke største høide under skråtaket innskrenkes til 2,20 meter, og laveste høide til 1,25 meter.
- h. I hvert beboelsesrum skal det være minst et vindu som kan åpnes. Vinduets lysåpning skal svare til minst $\frac{1}{10}$ av rummets gulvflate. Hvor lysforholdene er særlig gunstige, kan dog en mindre lysåpning med helserådets samtykke tillates likesom en større lysåpning kan kreves hvor lysforholdene er særlig ugunstige. I eldre beboelsesrum som ikke har noe vindu som kan åpnes, skal minst et sådant anbringes innen 1 år efter at disse forskrifter er blitt stadfestet.
- i. Arbeidsrum og verkstedslokaler er undergitt helserådets tilsyn og de bestemmelser det måtte gi for å hindre sanitære misligheter i det enkelte tilfelle. Helserådet kan kreve anbragt de ventilasjonsinnretninger som det finner nødvendig.
- j. Midlertidige losjibus for tilfeldige arbeidere eller anleggsarbeidere skal helserådet forby brukt, hvis de ikke tilfredsstiller de krav i sanitær henseende som helserådet anser nødvendig. Det skal ikke være større belegg på hvert rum enn at det blir 10 m³ på hver mann. Hver arbeider skal ha egen seng og vanlig utstyr. Det skal være vaskestell i fornødent antall og eget rum til tork av klær. Rummene i disse losjibus skal daglig rengjøres.
- § 3. Kjellere skal være tørre, rene og luftige. Hvis det ofte samler sig vann i en kjeller skal helserådet ha rett til å påby sådan drenering av grunnen at kjelleren kan holdes tørr. Kjellere skal ha vindu eller annen åpning som kan brukes til luftveksling. Uten helserådets tillatelse kan ikke kjellere benyttes til beboelse. Kjellerrum kan, med helserådets tillatelse, benyttes til beboelse, handel eller verksted når følgende betingelser oppfylles:
- Høiden fra gulv til loft skal være minst 2,50 meter. Overkanten av jorden på husets utside må intetsteds stå høiere

enn 1,25 meter høiere enn kjellerens gulv. Ytterflatene av 24 juni. veggene skal være skilt fra jorden ved en 60 cm bred luft- og lysgrav, som skal gå minst 20 cm dypere ned enn kjeller- gulvet og være godt drenert. Gulvet under sådant kjellerrum skal være godt drenert og fylt med et minst 20 cm høit lag med pukken. Gulvet skal være dobbelt og fylt med tørr fyll og ligge minst 0,5 meter over høieste grunnvannstand. Det underste gulv skal være av vanntett stoff, asfalt, cement eller lignende, det øverste skal være et minst 6,5 cm tykt, godt sammenpløiet tregulv. Rummet skal være forsynt med ovn og friskluftventilasjon efter helserådets nærmere bestemmelse. Rummet skal ha minst 1 vindu, som kan åpnes. Vindusflaten skal være minst $\frac{1}{10}$ av gulvflaten, og minst $\frac{2}{3}$ av lysåpningen skal være over jordoverflaten.

Innredes bryggerhus, stryke- eller rullerum i kjeller, må det sørges for at rummene blir tilstrekkelig tørre og ventilerte. Til avløp for damp må det innredes hensiktsmessig ventilasjonsinnretning.

§ 4. Dersom det i beboelsesrum benyttes kokeovn, skal det anbringes hensiktsmessig innretning til bortledning av dampen.

§ 5. Helserådet kan påby utflytning fra bolig eller rum som av mangel på tilstrekkelig lys eller luft, ved fuktighet, urenslighet, overfylning med beboere eller på annen måte har vist sig å være bestemt skadelige for sundheten.

Intet skolelokale eller annet forsamlingslokale må tas i bruk før det er godkjent av helserådet.

Om renhold m. v. i forsamlingslokaler, i skoler og i kirker er det ved kongelige resolusjoner henholdsvis av 25 april 1913, 20 november 1931 (jfr. kongelig resolusjon av 16 september 1932) og 29 september 1934 utferdiget særskilte forskrifter som gjelder for hele landet.

§ 6. Husdyr, undtatt hund og katt, må ikke huses inne i beboelsesrum, eller i rum som benyttes som opbevarings- sted for matvarer, og det må fra dyrenes opholdssted ikke kunne skje tilsig til noe sådant rum eller til brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr eller tas vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

§ 7. *Om priveter og avfallsstoffer.*

- a. Til ethvert våningshus skal innrettes et privet med privetbinge. Dette må ligge minst 10 meter fjernet fra eget eller andres våningshus og matbod samt fra offentlig eller felles privat vei. Fra privetet må det ikke kunde

24 juni.

skje tilsig hverken til noe av de nevnte steder eller til oppkommer, brønn, bekk eller andre steder hvorfra det tas drikkevann for mennesker eller dyr eller vann til annet husbruk, og heller ikke til vann som brukes til bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

b. Ved bygninger og steder hvor det jevnlig samles mange mennesker f. eks. ved faste utstillingsplasser, kommunelokaler, kirker, bedehus, hoteller, skoler, verksteder, ungdomslokaler eller andre forsamlingslokaler, skal det forefinnes priveter og urinsteder særskilt for hvert kjønn og av sådan størrelse og innredning som helserådet til enhver tid bestemmer.

c. Privetbingen skal være innklædd og påfylles strømidler så ofte og i sådan mengde at ekskrementene holdes tildekket. Bingene skal tømmes minst 2 ganger årlig og ellers når helserådet av sanitære grunner krever det. Med helserådets samtykke kan privet innredes i egen bygning eller i annen uthusbygning i kortere avstand enn 10 meter fra våningshus, matbod og vei eller inne i våningshus, hvis det innrettes frostfritt vannklosett eller klosettinnretning med flyttbare beholdere.

Følgende skal da iakttas: Der må ikke komme stank fra privetet til beboelsesrum, kjøkken eller rum hvor matvarer opbevares. Privetet skal ha tette vegger og dør som kan holdes ordentlig lukket. Det skal ha vindu som kan åpnes til fri luft og være forsynt med luftpipe. Setet skal være forsynt med tilhengslet lokk. Anvendes flyttbare beholdere skal de stå i kasse på tett underlag. De skal jevnlig påføres et strømiddel i så tilstrekkelig mengde at ekskrementene dekkes. Beholderne skal tømmes før de er $\frac{3}{4}$ fulle eller oftere hvis helserådet av sanitære grunner forlanger det. Ved hver tømning skal beholderne ordentlig rengjøres. Priveter skal alltid holdes ordentlig rene.

Anbringes pissoarer inne i beboelseshus skal de innrettes som foran omhandlet for klosettrum i beboelseshus. Anbringes urinsteder annet steds, skal helserådets nærmere bestemmelse derom følges. Pissoarer skal gis avløp til kloakk eller annet av helserådet godkjent sted. De skal holdes godt rene. Pissoarer og deres avløp skal alltid innrettes således at det ikke skjer til tilsig derfra til beboelseshus, kjøkken, matbod, bekk, brønn, oppkomme eller andre steder hvorfra det tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller

vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler. 24 juni.

Finner helserådet at noe privet gir anledning til sanitære ulemper, kan det påby forholdet rettet.

§ 8. Sjøppel eller annet avfall så vel fra beboelseshus som fra bedrifter må ikke slås like utenfor husdøren eller i nærheten av denne eller matbod, men skal enten brennes, samles i tette med lokk forsynte kasser, legges i kompost eller bringes bort til sted som måtte være anvist til det av helserådet. Anvendes kasser skal de, før de blir fulle, tømmes og gjøres rene så ofte at stank undgås, og dessuten når helserådet av sanitære grunner finner det nødvendig. Komposter eller andre oplag av avfall eller gjødningsstoffer må ikke legges nærmere allfarvei, beboelseshus eller matbod enn 10 meter og de skal alltid holdes vel tildekket med jord, og de skal anlegges således at derfra ikke kan skje tilsig til brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

Vaskevann og skyllevann og lignende må ikke slås like utenfor husdøren eller i nærheten av denne eller matbod, men i godt tildekkede synkebrønner eller synkegrøfter, som ikke må ligge nærmere våningshus, matbod eller allfarvei enn 10 meter og således at derfra ikke skjer tilsig til ovennevnte steder eller til sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr o. s. v. som nevnt i forangående ledd, eller til nabos eiendom uten dennes tillatelse. Synkebrønner og synkegrøften skal rengjøres og spyles så ofte det viser sig nødvendig. Kloakkvann skal ledes til en stor synkebrønn, synkegrøft, til stenur eller beleilig bakkeskråning, idet det tas hensyn som ovenfor nevnt.

Enhver vask hvori tømmes vaskevann skal være forsynt med fast rist og vannlås. Åtsler skal enten brennes eller graves ned på et avsidesliggende sted, minst 1 meter under jordoverflaten. Fra uthus eller bedrifter må det ikke skje tilsig av gjødsel eller andre illeluktende eller forråttende stoffer til vann som benyttes som foran nevnt, heller ikke til offentlig eller felles privat vei, og ikke til nabos eiendom uten hans tillatelse.

Kloakk må ikke anlegges slik at stank eller annen sanitær ulempe oppstår. Huseier er pliktig til å anlegge kloakk på den måte som helserådet bestemmer når det ansees påkrevd av sanitære grunner og det kan gjøres uten uforholdsmessige utgifter. Gir kloakken anledning til sanitær ulempe kan helserådet påby forholdet rettet.

24 juni. § 9. Transport av gjødsel og avfall på offentlig vei skal foregå på sådan måte at intet av betydning spilles. I tettere bebyggede strøk og på marker som har heldning til brønn, bekk eller annet sted hvorfra det tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler, skal gjødningsstoffene enten hurtigst mulig nedmuldes, eller tildekkes med jord.

Privetgjødning må ikke oplegges eller spredes nærmere brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas vann til bruk som foran nevnt enn 10 meter, og annen naturlig gjødsel ikke nærmere enn 5 meter.

Om drikkevann.

§ 10. Brønn, bekk eller annet sted, hvorfra det tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler, må ikke forurenses på noen som helst måte.

Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann tatt fra sted som ligger privet, urinsted eller gjødseleoplager nærmere enn 10 meter, eller som har tilsig derfra. Klær må ikke vaskes eller skylles i eller i umiddelbar nærhet av brønn og vanninntak, og like ovenfor sådanne i bekk eller elv.

Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes mot overvann, de skal tømmes og renses minst 1 gang hvert år eller oftere hvis helserådet av sanitære grunner krever det. Renvannsbrønner som ikke er større enn 2 meter på hver kant skal være stensatt eller på annen måte klædd på sidene, overbygget og forsynt med tilhengslet lokk. Cisterner for regnvann til bruk som foran nevnt skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten i omkretsen, de skal være overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

Eier av leiegård, arbeiderbolig, fabrikk eller forsamlingshus skal være pliktig til å sørge for tilstrekkelig og rent drikkevann.

Helserådet kan til enhver tid forby drikkevann benyttet hvis det finner vannet uhygienisk til bruk.

Om sundhetsskadelige bedrifter.

§ 11. Akter noen å sette igang bedrift som ved stank eller giftige gasser kan forurense luften, eller som man på annen måte kan frykte vil bli til skade for arbeidernes eller naboenes helse, skal planen for anlegget på forhånd forelegges og være godkjent av helserådet. Vedkommende er pliktig til både ved anlegget og driften å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for å fjerne sanitære

misligheter. Enhver bedrift av denne art, også de som allerede er igang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at noen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sundhetstilstand enn det nødvendigvis flyter av dens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg helserådet gir for å forebygge den sanitære fare.

Arbeidsrum og verkstedslokaler er undergitt helserådets tilsyn og de bestemmelser rådet i de enkelte tilfelle måtte gi for å hindre sanitære misligheter. Helserådet kan kreve anbragt de ventilasjonsinnretninger som det finner nødvendig.

I garasjer eller andre rum hvor motorvogner settes, skal være ophengt den i henhold til kongelig resolusjon utferdigede plakat med advarsel mot faren ved exhaustgass.

Om ventilasjon m. v. i garasjer og reparasjonsverksteder for motorvogner er ved kongelig resolusjon av 17 april 1931 utferdiget særskilte forskrifter som gjelder for hele landet.

Innredning av slakterier, pølsemakerier, bakerier, meierier og lignende steder for tilvirkning, opbevaring og behandling av matvarer skal være godkjent av helserådet, som også i ethvert tilfelle kan gripe inn hvis mangler ved renholdet eller andre sanitære misligheter gjør det påkrevd.

Om salg av fødemidler.

(Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er gitt ved kongelige resolusjoner, se tillegget siste paragraf.)

§ 12. Til bruk for mennesker må det ikke selges, falbys eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruks-gjenstander som kan være skadelige for sundheten derved at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler som er tilsatt noe stoff som av helserådet ansees skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet. Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at det blir solgt eller på annen måte overdratt nærings- og nydelsesmidler som kommer fra eller falholdes på steder hvor det ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse. Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de nødvendige prøver. Helserådet kan imidlertid forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler som er kommet fra eller selges på steder hvor det blandt mennesker eller dyr forekommer eller finnes noen basillebærer av smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

24 juni. — *alls* Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende eiers bekostning.

Om fjøs og melkens behandling.

(Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er gitt ved kongelige resolusjoner, se tillegget siste paragraf.)

§ 13. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Storrensjøring minst en gang om året: Vaskning av gulv, vegger, tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann og utluftning med gjennemtrenk i flere dager.

Binger for kalv og sau skal hyppig tømmes og kalkes. Fôringsskrybber skal vaskes og spyles hver dag. Kuene skal holdes rene.

Melkekar og melk må behandles med den største renslighet. I hvert fjøs skal det være en vaskevannsstol med vaskefat, såpe og rent håndklæ.

Den som skal melke skal være iført et rent hvitt armforklæ og skal før melkingen såpevaske sine hender, og er juret eller kuas bakparti tilsølet må det før melkingen foretas en grundig avvaskning av de tilsølte partier og etterpå en fullstendig avtørring med en ren, tørr klut. Alle melkekjørelere og de arbeidsklær som brukes under melkingen må oppbevares i rum utenfor fjøset. Under melkingen må ombering av stråfôr, utmåking av gjødsel eller annen virksomhet som frembringer støv eller stank i fjøset ikke finne sted. Melken må snarest bringes ut av fjøset og siles over i rene spann.

Melk må så vidt mulig ikke oppbevares i beboelsesrum. Kan ikke dette undgås må de kar den oppbevares i, være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk oppbevares i soverum eller i rum hvor syke opholder sig.

Ved sykdom blandt besetning skal salg av melk fra vedkommende ku stanses, og ved mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses. Forholdet meldes til nærmest boende helserådsmedlem, som skal undersøke saken nærmere og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

Forskrifter for butikker.

(Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er gitt ved kongelige resolusjoner, se tillegget siste paragraf.)

§ 14. Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet. Utenfor inngangsdøren skal det være anbragt fotskraper.

Gulv og disken skal daglig gjøres rene. Helserådet kan treffe 24 juni. nærmere bestemmelse om hvordan renholdet skal utføres. Hovedrengjøring skal foregå minst en gang om året eller oftere hvis helserådet finner det påkrevd. Tørr feining er forbudt, likeså spytning på gulvet. Helserådet kan gi påbud om at det skal finnes et tilstrekkelig antall spyttebakker, som av størrelse og form er godkjent av helserådet. Spyttbakkene skal i tilfelle daglig gjøres rene og innholdet brennes. Bunnen skal være dekket av fuktig sagmugg, torv eller lignende. På iøinefallende steder skal finnes opslag om forbud mot spytning på gulvet.

Butikker hvor det selges melk eller andre matvarer, og rum hvor melk eller matvarer som skal selges blir bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes som soverum eller kjøkken. Disse butikker og rum skal være forsynt med rent vaskevann, såpe og rene håndklær, og de personer som håndterer varene skal jevnlig vaske sine hender. De skal iaktta renslighet ved innpakningen, og må f. eks. ikke blåse posene opp eller væte fingrene i munnen.

Melk, fløte eller andre matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenhet så vel i butikkene som i tilberednings- og lagerrummene. Når det lar sig gjøre skal de anbringes i vel renholdte tildekkede kar, skuffer, skap med dører, hyller med forheng eller lignende. Vekt og måleredskaper som benyttes ved handel med melk eller andre matvarer, skal være rene når de brukes. I melkeutsalg må det ikke drives handel med andre varer som kan forurense melken eller gi den smak. Det er selgeren forbudt å innpakke matvarer i avispapir eller urent papir. Ved omførsel av matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og all annen forurensning. Tobakksrøking er forbudt i butikker hvor det selges matvarer. Kundene må ikke berøre andre varer enn dem som de kjøper. Opslag herom og om forbud mot tobakksrøking skal finnes på iøinefallende sted i vedkommende butikker. I hver butikk skal det være opslått særavtrykk av ovenstående bestemmelser.

§ 15. Renhold i bakerier.

(Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er gitt ved kongelige resolusjoner, se tillegget siste paragraf.)

a. Bakerier eller rum som står i åpen forbindelse hermed må ikke benyttes som sovested. Gulv, vegger og tak skal være i slik stand at de lett kan vaskes. Hver dag efter endt arbeide skal gulvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Under rengjøring må bakverk omhyggelig tildekkes eller fjernes.

- 24 juni.
- b. Bakeribedriften uvedkommende gjenstander som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrummene eller hindre disses rengjøring må ikke finnes i bakeriet eller de rum som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjær og matspann eller lignende opbevares i arbeidsrummene, likeså litt gangklær. Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover gulvene, og aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet.
 - c. Trau, bord, hyller, plater, fjeler o. s. v. må daglig gjøres rene. De må ikke brukes til å sitte på.
 - d. Smør, melk o. s. v. må opbevares i rene tildekkede kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverket må bare tillages for dagens behov. Strykevisker må være rene for hvert stoff, og må hver dag rengjøres i kokende vann.
 - e. Melsekker skal avbørstes omhyggelig før de bringes inn i bakeriet og innholdet tømmes i baketrauet.
 - f. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså å henlegge tobakk, pipe og fyrstikker. Spytning er forbudt.
 - g. Under sitt arbeide må bakeren være iført ren, hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet og som vaskes minst 2 ganger ukentlig.
 - h. I bakeriet skal det være vaskevannstell, såpe og rene håndklær.
 - i. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig underarmer og hender umiddelbart før og etter deig- og brødlagningen. Likeså vaskes hendene etter bruk av klosettet. Det er forbudt å beskjeftige personer i bakeriet hvis de har sår, byller eller utslett på hender eller armer.
 - j. Ombæring og utbringelse av brød og annet bakverk skal skje i rene kurver og kasser som er lukket eller forsynt med overbygning eller tett fastbunnet ren presenning.
 - k. Bakerier må ikke benyttes til klæsvask.
 - l. I ethvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være opslått.

Om smittsomme sykdommer.

§ 16. Når en tuberkuløs, hvis sykdom er forbundet med smittefarlig avsondring forandrer bopel, skal melding herom gis til helserådets ordfører av kretsens helserådsmedlem og av dem, fra hvem den syke flytter.

Når en lærer har grunn til å anta at et skolebarn lider av utøi, skabb eller annen smittsom hudsykdom, skal han

sende barnet hjem med skriftlig opfordring til vedkommende 24 juni. i hjemmet om å sørge for at barnet blir befriet for sitt utøi eller sin hudsykdom førenn det påny sendes i skolen. På samme måte skal skolebarn, som læreren antar lider av annen smittsom sykdom, bli sendt hjem med skriftlig opfordring om at læge blir rådspurt.

§ 17. Gang- og sengkler og andre gjenstander som har vært benyttet av personer som har litt av smittsom sykdom, eller har henstått i rum hvor slike har opholdt sig, må ikke anvendes eller overlates andre til bruk før de er rensset efter helserådets nærmere bestemmelse. Rum, hvor personer som lider av smittsom sykdom har opholdt sig, skal også renses efter helserådets anvisning.

Om utskillere av tyfusbasiller er utferdiget bestemmelser ved kongelig resolusjon av 20 oktober 1933, jfr. rundskrivelse av 30 november s. å.

Om båtlosjier.

§ 18. På båtlosjier skal det gjøres rent hver dag og vaskes minst 2 ganger i uken. Det skal forefinnes tilstrekkelig antall spyttebakker som gjøres rene hver dag. Spyting på dørken er forbudt. Skottet mellem opholdsrum og motorrum skal være så tett at ikke exhaustgass trenger igjennem. Det skal påsees at intet ligger og råtner under dørken, samt at farkosten har friskt vann på kjølen. Notbas eller hovedsmann har å påse at forholdsreglene overholdes.

Forskrifter for fiskevær.

§ 19.

- a. Enhver nybygning eller ombygning av rorbod skal meldes til ordføreren i helserådet og være godkjent av ham før arbeidet settes igang.
- b. Rorbodene skal ligge på tørr drenert grunn eller på fjell, så vidt mulig med fritt avløp til sjøen. All matjord må være fjernet fra grunnen.

Tunet omkring rorboden skal være jevnet og grøftet så det ikke dannes vann eller sølepytter.

- c. I rorbodene må ikke huses flere mann enn at det i hvert soverum blir minst 4 kubikkmeter luft og 1½ kvadratmeter gulvflate på hver. På veggen over døren i hvert rum skal være angitt dets ruminnhold og gulvets flateinnhold samt det tillatte antall beboere.

- d. Hvert sove- eller opholdsrum skal være tett og tilstrekkelig lyst og må ha minst et slagvindu med hengsler og kroker i orden. Om sengesteder og annen innredning kan helserådet treffe nærmere bestemmelse. Hvor det kokes skal det over komfyren være en trekkpipe som

24 juni. leder dampen ut i det fri. Damphette over komfyren er ikke tillatt. Finner helserådet det nødvendig, kan det også påby annen ventilasjonsinnretning.

e. Beboelse eller soverum må helst ikke benyttes til arbeidsrum. Egning må således i almindelighet ikke foregå i beboelsesrum.

§ 20. Til hver rorbod skal det være privet med minst et avlukke for hver 15 mann. Er det anledning til det, skal privetene stå således at ekskrementene går direkte i sjøen. I motsatt fall skal der under privetet være tette kagger eller stamper med hank. Stampene må tømmes før de er $\frac{3}{4}$ fulle eller så ofte som helserådet bestemmer.

§ 21.

a. Det påhviler eieren å sørge for at rorboden blir grundig rengjort og dernest utluftet før fiskerne flytter inn. Videre at det overalt i rorboden og privetet blir foretatt storrengjøring like etter at fisket er slutt og fiskerne flyttet ut. Tak, vegger, gulv og alt innbo må da skures med varmt såpevann og all urenslighet omkring rorboden fjernes.

b. Beboerne av rorbodene har å sørge for at der blir rengjort i boden og på privetet minst to ganger i uken, og ellers så ofte som nødvendig for at det til enhver tid kan være rent og ordentlig. Til hver søndag morgen skal det alltid være rengjort og vasket. Helserådet kan påby at i hver rorbod skal finnes et tilstrekkelig antall spyttebakker av form og størrelse som helserådet bestemmer. Spyttebakkenes bunn må være dekket av fuktig sagmugg, fuktig sand, torv eller lignende. De må rengjøres så ofte som det er nødvendig og innholdet tømmes i sjøen utenfor fjæremål.

Hovedsmannen har å påse, at rengjøringen blir foretatt og privetkaggene tømt som påbudt, og både han og hver av mannskapene er ansvarlig for at bestemmelsene blir etterkommet.

§ 22.

a. Alt fiske- og agnavfall som aktes benyttet til guano eller lignende må bare legges på steder som helserådet (eller opsynet på helserådets vegne) bestemmer.

b. Alt annet avfall som rester etter egning, søppel, kjøkenavfall, sølevann o. s. v. må ikke kastes utenfor bodene, men enten bringes direkte i sjøen utenfor fjæremål eller opsamles i tette tjæretønner med lokk eller andre beholdere som er godkjent av helserådet, og som anskaffes av rorbodens eier. Tønnene eller beholderne må tømmes i sjøen utenfor fjæremål før de er fulle.

§ 23. Brønner eller andre vanntak hvor det hentes vann 24 juni. til mat og drikke må ikke på noen måte forurennes. På disse steder må ikke foregå vask og heller ikke må der i nærheten tømmes ut noe som kan forurense vannet. Bare rene kar og bøtter må benyttes til å hente vann i.

§ 25. Helserådet kan forby utleiet eller benyttet rorboder som det finner ikke er i forsvarlig stand og om nødvendig påby utflytning fra disse.

§ 25.

- a. Forskriftene gjelder også andre losjihus som benyttes under fiske og likeledes losjifartøier i den utstrekning de kan anvendes der.
- b. Hvis helserådets lovlige påbud ikke etterkommes innen den frist som rådet setter, kan det la arbeidet utføre på vedkommendes bekostning.
- c. Under særlige forhold kan helserådet tilstå avvikelser fra disse forskrifter.
- d. Ordføreren i helserådet kan alltid treffe avgjørelse på rådets vegne når det gjelder å handle hurtig. Saken må da snarest forelegges helserådet.
- e. Overtredelse av forskriftene straffes etter den lovgivning som til enhver tid gjelder.
- f. Et eksemplar av disse forskrifter skal være opslått i hver rorbod.

Om offentlige boksamlinger.

§ 26. Ved utlån av bøker fra offentlige boksamlinger skal følgende iakttas: Bøker må ikke utlånes til personer som lider av smittsom sykdom, eller til personer som tilhører husstand hvor det er sådan sykdom. Hvis en person som har til utlåns bøker fra offentlig boksamling blir angrepet av smittsom sykdom, eller sådan bryter ut i den husstand han tilhører, skal bøkene desinfiseres før de lånes ut til andre. Alle bøker i offentlig boksamling skal ettersees 1 gang årlig av den som forestår boksamlingen sammen med nærmestboende medlem av helserådet. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

Om rum for tjenere.

§ 27. Tjenere skal skaffes tilstrekkelig ventilerte, tette og varmesoverum, særskilt for mannlige og kvinnelige tjenere.

Om overholdelse av helseforskriftene.

§ 28. Undlater noen innen den av helserådet fastsatte frist å treffe de foranstaltninger, som ifølge disse forskrifter eller ifølge helserådets lovmedholdig fattede beslutninger

24 juni. påhviler ham, kan helserådet la foranstaltningene utføre på hans bekostning.

§ 29. Helsersådetts ordfører kan alltid fatte beslutninger på helserådetts vegne når hurtig beslutning trenges og det ikke er tid til å holde helserådsmøte. Saken forelegges deretter snarest for helserådet.

§ 30. Hvor forholdene gjør det påkrevd kan helserådet innrømme avvikelser fra helseforskriftenes bestemmelser.

§ 31. Disse forskrifter trer i kraft 3 — tre — måneder etter at de er stadfestet.

Tillegg.

Fortegnelse over helseforskrifter og forskrifter om næringsmidler m. v. utferdiget for hele landet er inntatt som tillegg til de ved kongelig resolusjon av 11 februar 1938 stadfestede helseforskrifter for Vestre Toten, Eina og Kolbu (se Lovtidend 1 avdeling for s. å. nr. 6 side 205—6).

24 juni. Kongeleg resolusjon.

Landbruksdepartementet vert i samhøve med § 6 i lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror gjeve fullmakt til i tida frå og med 1 juli 1938 til og med 30 juni 1939 å leggja avgift på umsetnaden av konsummjølk til å jamna ut prisskildnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk.

24 juni. Kongelig resolusjon.

I bestemmelser om beregning og opkrevning av omsetningsavgift, utferdiget ved kongelige resolusjoner av 30 juni 1936 og 11 juni 1937, i henhold til lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 forandres §§ 5, 11, 13 og 18 til å lyde således:

§ 5. Innen 20 dager etter utløpet av hver termin plikter selgeren på foreskrevet skjema (skjema A eller B) å avgi opgave til fylkets skatteinspektør over summen av de vederlag som er mottatt eller i tilfelle over summen av de regnskapsførte salgsbeløp. Skjemaet må utfylles nøiaktig og underskrives av selgeren.

§ 11. Kontrollens tjenestemenn har når som helst adgang til å undersøke selgerens bøker med tilhørende bilag og korrespondanse og kan av selgeren kreve meddelt de opplysninger som de finner nødvendige.

Selgeren og de personer som er i hans tjeneste skal ved undersøkelsen yde all den veiledning og hjelp som forlanges.

Bøkene med tilhørende bevisligheter kan, når det finnes nødvendig, kreves avlevert til gjennomgåelse.

Skattedirektøren og skatteinspektøren kan kreve spesifisert opgave fra en selgers leverandører over varer som

er levert denne direkte eller gjennom mellemmann. Fra 24 juni. enhver som formidler transport av frembringelser av gårdsbruk med binæringer, husdyrhold og havebruk kan skattedirektøren og skatteinspektøren kreve opgaver over de varemengder som er transport for navngitt person.

På henvendelse fra skattedirektøren eller skatteinspektøren er alle som driver salgsvirksomhet forpliktet til å innsende gjenpart av sitt årsoppgjør, jfr. skattelovene av 18 august 1911, for landet § 63 og for byene § 55.

§ 13. Klage over ansettelse av grunnlaget for beregningen av avgiften i henhold til § 12 kan inngis til skatteinspektøren innen 3 uker etterat selgeren har mottatt opgave over avgiften.

Ved behandlingen av rettidig inngitt klage kan skatteinspektøren på grunnlag av nye opplysninger så vel nedsette som forhøie det tidligere fastsatte avgiftsgrunnlag. Skatteinspektøren kan, selv om klage ikke foreligger, forhøie det tidligere fastsatte avgiftsgrunnlag når nye opplysninger, fremkommet under bokeftersyn, viser at dette er for lavt likesom han kan beriktige den tidligere fastsettelse hvor grunnlaget er ført op med uriktig beløp på grunn av skrive- eller regnefeil. I ethvert tilfelle gir han snarest mulig den avgiftspliktige underretning om sin avgjørelse.

§ 18. Politiets tjenestemenn er forpliktet til på henvendelse å yde bistand ved kontrollen, derunder ved gjennomførelsen av de forskrifter som utferdiges av skattedirektøren. Adgang til å kreve meddelt opplysninger overensstemmende med § 11 tilkommer i så fall også politiets tjenestemenn.

Ligningsmyndighetene er på henvendelse forpliktet til å meddele til deres rådighet stående opplysninger fra ligningsmaterialet. Opplysninger som her nevnt kan meddeles uten hinder av bestemmelsene i skattelovene av 18 august 1911, for landet § 129 og for byene § 121.

Offentlige og kommunale myndigheter og tjenestemenn for øvrig er forpliktet til på forlangende snarest mulig å meddele skattedirektøren og skatteinspektøren alle de opplysninger som måtte stå til deres rådighet.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.